

4 травня 2023 року №18

KAZATIN.COM

**«МРІЮ, ЩОБ ЗМІНИЛОСЯ
СТАВЛЕННЯ ДО ФУТБОЛУ»**

с11

**ЧИМ ЛЬВІВ ПОДІБНИЙ
ДО КОЗЯТИНА**

с7

МОДНО, АЛЕ НЕБЕЗПЕЧНО ПРО ЕЛЕКТРОСАМОКАТИ НА ДОРОГАХ

► Все частіше на вулицях Козятини можна зустріти водіїв електросамокатів. Особливо серед молоді

► Дізналися, як козятинчани опановують цей вид транспортного засобу та що треба знати перед тим, як на нього сісти

► У поліції ж зазначають — для таких транспортних засобів мають бути, щонайменше, велодоріжки, яких у нас, на жаль, у місті немає

с3

СПРАВА ІЗ РЕМОНТОМ У ВЕРХОВНОМУ СУДІ

► Скандал довкола капремонту вулиці Куликівського не вщухає досі. Прокуратура через суд намагається скасувати договори, які Управління ЖКГ уклало з підрядником на виконання робіт. Розповідаємо, у чому справа

с2

ЗАРУЧНИКАМИ СТАЛИ МЕШКАНЦІ ГРОМАДИ

► У Козятинській громаді криза. Депутати не ходять на сесійні засідання. Міський голова стверджує — вони заходять в залу і принципово не реєструються. Депутати ж зі свого боку кажуть — роботу міської ради не блокують, «голосують своєю відсутністю»

с4

РЕКЛАМА

+38 067 212 16 15
+38 095 805 06 84

Купимо
земельний пай,
в оренді та без оренди,
оплата за 10 днів

tvoekolo.com.ua

520006

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

- Індивідуальний підхід
- Безкоштовний замір
- Гарантія 15 років

068-155-8-122 Віталій

519552

СПРАВА ІЗ РЕМОНТОМ ДІЙШЛА ДО ВЕРХОВНОГО СУДУ

Дорога дорОга ■ Скандал довкола капремонту вулиці Куликівського не вщухає досі. Прокуратура через суд намагається скасувати договори, які Управління житлово-комунального господарства уклало з підрядником на виконання робіт. Розповідаємо, у чому справа

ОЛЕНА УДВУД

Вулиця Куликівського у Козятині по-справжньому унікальна. І не лише тому, що дорога пережила два ямкових ремонтів одразу після капітального. А ще й тому, що ще ніколи в історії міста через жодну дорогу не було судової тяганини. Торік ми вже розповідали, що Хмельницька окружна прокуратура подала в суд в інтересах Козятинської міської ради та Північного офісу державної служби на Управління житлово-комунального господарства та підприємця, який робив ремонт на вулиці Куликівського. Просили визнати недійсним рішення про визнання підрядника переможцем торгів по тендеру, а також визнати недійсними договір підряду та дві додаткові угоди. Мотивували це тим, що підріємець не відповідав кваліфікаційним критеріям, а його тендерна пропозиція —

тендерній документації.

Як йдеться у судовому рішенні, підприємець не надав усіх дозвільних документів на користування важкою технікою і дозволів, необхідних для виконання робіт підвищеної безпеки. Крім того, як документальний доказ виконання

Судова тяганина через ремонт вулиці Куликівського почалася ще у 2022 році, коли прокуратура подала перший позов

аналогічних робіт підрядник надав договір на вибірковий капремонт дорожнього покриття однієї з вулиць у Ладжині із актами на приймання виконаних будівельних робіт на загальну суму в 4,1 мільйона гривень, але пакет документів був не в повному обсязі.

ФОТО З АРХІВУ ГАЗЕТИ

Вулицю Куликівського після капремонту латали вже двічі. Але до суду подали не через це

На підтвердження того, що підрядник має необхідне обладнання, він надав копії договорів оренди, які уклав із підприємцем та однією з фірм. Втім у ході судового розслідування виявилось, що договори «липові»: фірма та підприємець надали листи, у яких зазначено, що вони не підписували з підрядником, який робив дорогу на Куликівського, угоди щодо оренди майна.

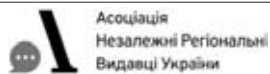
За актами виконаних робіт, які

погодив інженер, що проводив технічний нагляд, та підписали підрядник, з одного боку, а з іншого — Управління житлово-комунального господарства, за капремонт вулиці Куликівського виплатили 7,5 мільйона гривень. Це на 13% менше від загальної суми договору.

Вивчивши обставини справи, Господарський суд Вінницької області відмовив прокуратурі у задоволенні позову. Відтак про-

куратура звернулася до Північно-західного апеляційного суду, але апеляційну скаргу також не задовольнили, а рішення господарського суду першої інстанції залишили без змін.

У лютому цього року прокуратура звернулася до Верховного суду. Справу розглядали по суті 5 квітня. Поки що провадження зупинили. Розглядатимуть його пізніше, тож яким буде фінал цієї історії — наразі невідомо.

Здійснено за підтримки Асоціації «Незалежні регіональні видавці України» та WAN-IFRA в рамках реалізації проекту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів

Сергій Сиваківський про новий проєкт допомоги на ЗСУ

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Козятинський волонтер Сергій Сиваківський започаткував новий проєкт для допомоги нашим військовим на фронті. На цей раз він оголосив збір коштів на «дрон-радар», який буде показувати напрямок та відстань до ворожого дрона. Такі прилади дозволять вберегти чимало життів, військової техніки та об'єктів енергетики.

Необхідна сума — 20000 гривень. Долучайтесь!

«Наступним спільним з Oleksandr Taran проєктом хочу привернути увагу до зростаючої потреби у системах виявлення ворожих дронів, кількість яких значно зростає. В тому числі дронів-камікадзе. На мою думку, на стаціонарній позиції та на марші необхідно забезпечувати постійний контроль неба на наявність дронів. Найкраще для цього підходять системи, які пеленгують радіовипромінювання дронів. Такі прилади рекомендують фахівці з передової», — написав Сергій у групі Благодійний Фонд «Паросток Добра».

За словами волонтера, такі прилади називаються «аналізатори спектру». Навчений боець розумітиме за його показаннями напрямок та відстань до ворожого дрона. Також за деякими характеристиками можна буде визначити і тип дрона.

Такі прилади також добре показують швидке наближення, наприклад, дрона-камікадзе.

Для збільшення дальності виявлення

до приладу слід додати антени, для зручності — ручку-тримач.

«Я вирішив спростити назву приладу, назвемо його «дрон-радар». Думаю, він буде особливо корисним для підрозділів ППО, мисливців на «Шахедів», які прикривають важливі об'єкти. Весна, літо та осінь — пора туманів, дощів, коли в сутінках, навіть з прожекторами, виявляти дрони буде важче. Чути як він торохтить, а куди стріляти, не зрозуміло, прожектор крізь туман не пробиває.

Є два варіанти радару:

Вартістю 10000 гривень — один аналізатор, антена і тримач. Оператор зможе виявити дрон та слідувати за ним.

Вартістю 20000 гривень — два аналізатори, один налаштований для кругового огляду, другий для направлення виявлення, антени і тримач. Цей варіант дозволяє вести один дрон та одночасно «бачити» навколо, чи не з'явилися інші.

Я думаю, такі прилади дозволять вберегти чимало життів, військової техніки та об'єктів енергетики. Повторюю — це випробувано іншими людьми, рекомендовано, просто, на жаль, не налагоджено масова закупівля та виробництво. Необхідна сума — 20000 гривень. Долучайтесь! Наша родина теж не лишиться осторонь. Наразі 1600 гривень готівкою, 1300 з них — залишок коштів, переданих колективом Вінницької обласної дитячої клінічної лікарні. За 300 гривень дякую сусідці пані Оксані», — підсумував Сергій.

Реквізити

Банка накопичувальна <https://send.monobank.ua/jar/3YM69mCqty>
Карта Монобанку 5375414121375074
Карта ПриватБанку 5168745100166906
Рахунок у гривнях: БО БФ «ПАРОСТОК ДОБРА»
Код ЄРДПОУ отримувача 44701226
Рахунок отримувача відповідно стандарту IBAN UA863220010000026001930000657
Назва банку: АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК»
Bank account in USD CO CF «SPROUT OF GOOD»
IBAN: UA073220010000026000930000658
Address: Kyiv, Avtozavodska str. 54/19

Потрібна допомога

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Кірілу Коновалюку, що проживає в Іванківцях Козятинської громади, потрібна допомога. Хлопчик, якому у вересні виповниться два роки, бореться з важкою недугою — раком крові. Рідні звертаються до небайдужих за фінансовою допомогою, аби врятувати синочка.

«Довго не хотіли турбувати вас зі своєю проблемою. Але виникли незручності, просимо допомоги у небайдужих людей. Наш єдиний син захворів лейкозом — це рак крові. Половину лікування вже пройшли, залишилися останні місяці лікування. На жаль, так сталося, що ми не в змозі впоратися з фінансами, вже дуже багато коштів витратили. І ми не знаємо, скільки ще буде потрібно. Тому дуже просимо вашої допомоги. Благая не байдужих людей допомогти», — написала мама Кіріла Катя Гудзовська-Коновалюк.

Реквізити для допомоги
Номер карти 5168757426127876

ПРО ЕЛЕКТРОСАМОКАТИ НА КОЗЯТИНСЬКИХ ДОРОГАХ

Поїхали? ■ Все частіше на вулицях Козятина можна зустріти водіїв електросамокатів. Особливо серед молоді. У поліції ж зазначають — для таких транспортних засобів мають бути, щонайменше, велодоріжки, яких у нас, на жаль, у місті немає. Дізналися, як козятинчани опановують цей вид транспортного засобу та що треба знати перед тим, як на нього сісти

ІРИНА ШЕВЧУК

Цього року з приходом весни козятинчани мають змогу сісти на новий для нашого міста транспортний засіб — електросамокат на прокат. Їх розставили у кількох точках нашого міста. Звісно, це не безкоштовно. У нашій громаді такий вид транспорту ще не такий популярний, як, наприклад, велосипеди. Але подекуди можна зустріти любителів покататися на електросамокатах як на власних, так і взятих на прокат. В основному — це молодь.

Ні для кого не секрет, що наші дороги у не найкращому стані. Серед сотень дорожніх магістралей, лише одиниці відремонтовані з більш-менш рівним асфальтом. Решта — у вибоїнах, ямах та горбах. Важко проїхати автомобілем, не кажуть вже про велосипеди та електросамокати. Крім цього, у нас зовсім не обладнані

тротуари та велодоріжки. Хіба що одна, та що на Куликівського і то не до кінця. Тому, бажаючи прокататися на електросамокаті наражають себе на небезпеку, прямуючи проїжджою частиною дороги. А їдучи по необладнаному тротуарі, без розмітки, можна завдати шкоди не тільки собі, а й пішоходам.

ЯК КОЗЯТИНЧАНИ ОПАНОВУЮТЬ ЕЛЕКТРОСАМОКАТИ

Наші журналісти вирішили поспілкуватися з водіями двоколісного електротранспорту, та дізнатися, як це воно, кататися на електросамокатах козятинськими дорогами.

У неділю, хоч було і сонячно та тепло, але охочих покататися було не багато. Вдалося поспілкуватися з Вікторією, яка цього року почала опановувати цей вид транспорту. Час від часу вона з

— **Загалом, це класно, що є така можливість у Козятині.** Але чесно сказати, досить важко їздити і дорогою, бо ями і горби, і тротуари необладнані, — каже Вікторія

подругами бере його на прокат. В основному катаються у центральному парку та на площі Козятина.

Вікторія розповідає, що вони з подругами підв'язали карточку, на баланс закинули 100 гривень, які розділили на два рази, і по черзі вчаться їздити. Якщо гроші закінчуються, самокат зупиняється.

— Треба поставити його в такому місці, щоб не заважав пішоходам, зробити фото, відмітити на карті, де він стоїть, і скинути цю інформацію в додаток, — розповідає Вікторія. Загалом, це

класно, що є така можливість у Козятині, але чесно сказати, досить важко їздити і по дорозі, бо ями і горби, і тротуари необладнані. Так як у Вінниці, наприклад. Там є велодоріжки, з розмітками, тому набагато комфортніше та безпечніше.

За словами Вікторії, її подруга каталася на електросамокаті поки не впала. Самокат не постраждав. Але дівчина отримала численні забої та гематому.

— Ці самокати розвивають швидкість до 30 кілометрів за годину. Тому треба їздити обережно, мати досвід, щоб не переплутати газ із гальмами.

НЕМАЄ ОБЛАШТОВАНИХ ВЕЛОДОРІЖОК. І ЦЕ ПРОБЛЕМА

За словами козятинських правоохоронців, наразі повідомлень щодо порушень правил дорожнього руху водіями електросамокатів не надходило. Скарг на них теж ніхто не писав. Разом з тим, поліцейські звертаються до всіх учасників дорожнього руху не наражати на небезпеку себе та оточуючих та дотримуватись простих правил, що рятують життя.

— Згідно з новими нормами, які нещодавно прийняли, електросамокати прирівняли до транспортних засобів. Тобто, їх водії являються повноцінними учасниками дорожнього руху, — комен-

тує В'ячеслав Сушко, начальник сектору реагування патрульної поліції. — Проблема в тому, що для таких транспортних засобів мають бути, як мінімум, велодоріжки, яких у нас, на жаль, у місті немає. Навіть та, що на Куликівського, не обладнана — там немає ні розмітки, ні жодного знака, який би вказував, де саме тротуар, а де велодоріжка. Тому на сьогоднішній день, це проблема. Друга проблема — на електросамокатах їздять всі, і ті люди, які не знайомі з правилами дорожнього руху, будуть їх порушувати. Наразі будь-яких надзвичайних подій, на щастя, не траплялося за участю водіїв електросамокатів, але ми розуміємо, що з часом їх буде більше і, найімовірніше, ці проблеми будуть. Поки не буде облаштована відповідним чином інфраструктура для їх використання. Ще додаю — якщо відбувається ДТП між автомобілем та електросамокатом, то все буде відбуватися за повноцінною процедурою оформлення ДТП. Тротуар призначений виключно для пішоходів, а не для транспортного засобу. Багато хто про це не знає. Разом з тим, їзда по дорозі, де рухаються автомобілісти, теж являється небезпекою. Тобто, проблема є. Якщо взяти, наприклад, Вінницю, то там обладнані велодоріжки, так само Ладизин, Гнівань.

Що треба знати, перед тим, як сісти на електросамокат

Що ж до самих правил їзди, то раніше в українському законодавстві та ПДР малі електричні засоби пересування не були визнані транспортними засобами, тож їх власники вважалися пішоходами. Та у лютому 2023 року Верховна Рада України ухвалила документ № 8172, ініційований 24 народними депутатами від партії «Слуга народу» (підтримали 259 парламентарів). Президент підписав його наприкінці березня, а вже 4 квітня 2023 року він набув чинності. Головна зміна полягає у тому, що електросамокати, гіроскутери та інша подібна

техніка (важливо — саме електрична) офіційно визнаються транспортними засобами. Їх поділили на дві категорії: легкий персональний транспорт — колісний засіб, що приводиться в рух виключно електричними тяговими двигунами потужністю в діапазоні до 1000 Вт. Може бути з одним, двома, трьома або чотирма колесами. Максимальна швидкість — до 25 км/годину; низькошвидкісний — приводиться в рух виключно електричними тяговими двигунами. Може також бути з різною кількістю

коліс, але максимальна швидкість доходить до 50 км/годину. Споряджена маса — не більше 600 кілограмів. Користувачам такого транспорту треба дотримуватися основних правил руху: їхати якомога правіше по проїзній частині; не керувати електротранспортом в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння; користуватися світловідбивальними елементами, помітними на одязі; надягати шоломи та інші пасивні засоби безпеки.

Збирають кошти на пам'ятник для педагога Станіслава Сушко

МАРІЯ ЛЕХОВА

Оголосили публічний збір коштів на встановлення пам'ятника на могилі Станіслава Дем'янівни Сушко. Жінка впродовж десятиріч очолювала Сестринівську школу.

Про це інформують на фейсбук-сторінці КЗ «Сестринівська гімназія ім. М. Грушевського Козятинської міської ради».

«Шановні односельчани, випускники Сестринівської шко-

ли! В знак гідного вшанування оголошуємо публічний збір коштів на встановлення пам'ятника на могилі Станіслава Дем'янівни. Особистість Сушко Станіслава Дем'янівни в історії нашого села не викликає сумнівів. Ця людина впродовж кількох десятиріч очолювала Сестринівську школу і фактично відроджувала заклад, — цитуємо допис. — Будівництво спортзалу, їдальні, оновлення фасаду, опалення, облаштування

подвір'я, шкільний музей Михайла Грушевського та багато іншого зробила Станіслава Дем'янівна з величезною любов'ю до майбутніх поколінь».

Організатори збору просять долучитися всіх небайдужих. Після завершення — нададуть звіт.

Реквізити для перерахування коштів: картка ПриватБанку: 4149499377081730 (Зелюк О.А.)

Призначення платежу: на встановлення пам'ятника Сушко С.Д.

ЗАРУЧНИКАМИ СТАЛИ КОЗЯТИНЦІ: ЗНОВУ НЕ ВІДБУЛАСЯ СЕСІЯ

Політичні баталії ■ У Козятинській громаді криза. Депутати не ходять на сесійні засідання. Важливі рішення не приймаються. Міський голова стверджує — вони п'ють каву під міською радою або заходять в залу і принципово не реєструються. Депутати ж зі свого боку кажуть — роботу міської ради не блокують, «голосують своєю відсутністю»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Козятинській міській раді зірвалася третя сесія підряд. Якщо попередні дві були позачергові, то минулий раз не відбулося вже чергове засідання. Не проголосованими залишилися ряд важливих питань, серед яких і розподіл залишкових понад 60 мільйонів гривень з минулого року, фінансова допомога військовим, майнові та земельні питання, питання розвитку та благоустрою громади тощо.

На чергову сесію, яка мала відбутися 28 квітня, прийшло лише 12 депутатів. Тож необхідного кворуму не набралось.

Міський голова разом із представниками виконавчих органів Козятинської міської ради записали відеозвернення і до депутатів, і до мешканців громади, які стали заручниками цих політичних баталій. У відео вони наголошують — це штучне блокування роботи, через відсутність депутатів багато процесів зупинено, маємо колосальне знецінення коштів. Депутати в свою ж чергу відповідають — п'ятничне відеозвернення — це агонія, безсилля та шантаж. Кажуть, що не погоджуються з тими проектами рішення, які пропонує міський голова для розгляду.

Такі непорозуміння між народними обранцями та мером Козятина вже відгукнулися на козятинцанах. Приведемо простий приклад. Село Козятин, мешканці однієї з вулиць ініціювали за власні кошти ремонт дороги там, де вони живуть. Гроші зібрали, процес погодили та організували. Але є одне «але» — для робіт потрібен грейдер з «Чистого

міста», а його планують придбати. Для цього потрібно виділити додаткові кошти, за які мають проголосувати депутати на сесії. Але коли та сесія відбудеться? На жаль, це питання наразі риторичне.

Основні тези зі звернення міського голови та представників виконавчих органів Козятинської міської ради

— Коли ми вперше увійшли у цю сесійну залу, в нас було 26 депутатів, в яких горіли очі і які говорили про те, що заходять сюди, щоб змінювати нашу громаду, щоб вона ставала набагато кращою і дуже прикро, що третю сесію поспіль з'являється 12 депутатів. Це говорить про те, що немає кворуму. Ті депутати, які знаходяться у місті, ходять спокійно по вулицях, дивляться людям в очі і посміхаються, не з'являються в зал. Показують свою зневагу, перш за все, мешканцям громади. Це дуже боляче. Це штучне блокування нашої роботи, коли на сьогоднішній день треба приймати рішення дуже швидко і дуже терміново, — сказала Тетяна Римша, секретар Козятинської міської ради.

— Закликаю кожного мешканця запитати свого депутата, яку він хоче черговість, що потрібно за чим робити? Найгірше — ми втрачаємо час. Багато процесів зупинено, це і ремонт та водовідведення на вулиці Винниченка, про яку всі говорять і пишуть, і котельні, і дитячі майданчики, дах у школі. Люди стали заручниками. В нас є лише одне — ми маємо великі кошти на залишках, маємо плани і не можемо замовити і забрати проєкт, бо депутати не голосують. Маємо колосальне знеці-

На чергову сесію Козятинської міської ради прийшло 12 депутатів. Очільниця громади разом із представниками виконавчих органів записали звернення до депутатів та мешканців

нення коштів. Наші сусіди знову скажуть: «Козятин чомусь воює». Але ми не воюємо, в нас немає поля битви. Якщо хтось хоче воювати і такий герой, який п'є каву під міською радою або заходить в залу і принципово не реєструється, то вони мають колосальні шанси показати всю свою сміливість і відвагу на полі бою.

Після цього відеозвернення позиція депутатів не забарилася. Першими висловились «Слуги народу». Цитуємо допис депутата міської ради Олександра Шумського.

«Це штучне блокування нашої роботи, коли на сьогоднішній день треба приймати рішення дуже швидко і дуже терміново»

«21 листопада 2020 року. Перша сесія міської ради 8-го скликання! В очах вогонь, надія на покращення та бажання працювати для громади! Перші голосування. Кадрові рішення. За секретаря (подругу Тетяни Миколаївни) ЗА — одноголосно! За керуючого справами виконкому (подругу Тетяни Миколаївни) ЗА — одноголосно, за заступників міського голови ЗА, прийняті всі кадрові рішення запропоновані міським головою.

Два з половиною роки ми відвідували сесії, голосували за рішення запропоновані міським головою, приймали бюджет та виділяли кошти, ми намагались

працювати в команді. Не склалося. Так політичні опоненти, так в меншості в міській раді, але в співпраці з колегами депутатами ми сподівались на покращення в місті! На нас плюнули, а це означає, що плюнули на наших виборців! Громада не зрушилась з мертвої точки. Громада регресує, кумівство, бездарна кадрова політика, знищення медицини, відсутність розвитку в освіті, розпорошення величезного бюджету, відсутність культурного розвитку, закриття єдиного басейну, численні кримінальні провадження по дорогам, теплопостачання, закритість міської ради та непрозорість прийняття рішень. Ще раз наголошую — депутати ЗА ремонті доріг, садочків, шкіл, за розвиток громади. Сьогоднішнє відео Козятинська міська ТГ це АГОНІЯ, це безсилля, це шантаж! Вони закликають до діалогу! А давайте! Ми прийдемо на сесію, але при виконанні наших умов, вони їх добре знають», — підсумував Шумський.

«Козятин. Чому депутати не ходять на сесію. Відповідь проста, з 26 депутатів ради більшість розчаровані міською головою Єрмолаєвою та її методами керування: кумівство, Бездарна кадрова політика, Знищення медицини, Відсутність розвитку в освіті, Розпорошення величезного бюджету, Відсутність культурного розвитку, Закриття єдиного басейну, Численні кримінальні провадження по дорогам, теплопостачання, Закритість міської ради та непрозорість прийняття рішень (майже рік проекти рі-

шень взагалі не друкувались для депутатів)», — йдеться у дописі на сторінці партії «Слуга народу — Козятин» у ФБ.

«Ми голосуємо своїми пустими стільцями в сесійній залі. Ми не погоджуємось з тими проектами рішення, які пропонує міський голова для розгляду. Ми всі різні, представляємо партію ВО «Батьківщина», ПП «Європейська Солідарність», ПП «Слуга Народу», ПП «Партія Віничан», і на попередніх виборах були суперниками, але відповідальність і повагу до людей маємо. Тому вважаємо, що ця міська влада не здатна розвивати нашу громаду. Ми не блокуємо роботу міської ради, ми голосуємо своєю відсутністю на сесії. Ми не бажаємо брати участь і стати співучасниками цієї м'яко кажучи, не компетентної міської ради.

Я вам не буду перераховувати в ... надцятий раз, що ви робите не так, уважно читайте мою офіційну сторінку Facebook і на рахунок зустрічі, змушений вам нагадати, що наша зустріч вже відбувалася 3 березня близько до обіду в присутності народного депутата та депутата обласної ради. Де чітко і зрозуміло, вам була доведена позиція та вимоги більшості депутатів Козятинської міської ради.

Не брешіть, не лукавте! А прийміть відповідальне рішення і почніть працювати для громади, маючи повагу до людей. І часу від нашої зустрічі пройшло вже більше чим достатньо (55 днів)», — написав представник «Батьківщини» Сергій Матвійчук.

В районі ПРБ собака напав на четвертокласницю

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На гарячу лінію редакції зателефонували перехожі, які повідомили, що в районі ліцею № 5 на дівчинку напала зграя собак. Один чотирилапий слід своїх зубів залишив на нозі переляканої дівчинки. За словами бабусі учениці, рана виявилась не глибокою і постраждала дитина вже відійшла від перенесеного стресу.

Ця неприємна історія трапилась у четвер, 27 квітня. Дівчинка

йшла з дому до магазину в районі ліцею № 5, коли на неї напала зграя собак. Спочатку тварини агресивно гавкали на неї, а коли перелякана дитина стала від них тікати, один із псів вкусив четвертокласницю за ногу.

На крик дівчинки звернула увагу перехожа Надія Лобозінська.

— Коли дівчинка стала кричати, я с тала кричати на них, з ліцею вибігла технічка і працівники ідальні, — розповіла жінка. — Собак ми спільними зусиллями відігнали, тільки за цей час дитя

сильно перелякалося. Відвела її додому і передала в руки люблячої внучку бабусі.

В ліцеї № 5 ми побували у п'ятницю, 28-го квітня. У закладі освіти нам розповіли, що собаки, які напали на ученицю, нібито мають умовного господаря. Деякі стерилізовані.

— Хоч ці собаки на територію ліцею не заходять, ми господарю говорили, щоб він їх не випускав на вулицю.

— Ось бачите, — каже працівниця ліцею і показує на камі-

нець. — Це так наш учень борониться від собак, коли з дому йде на навчання і з ліцею до дому.

Бабуся і мама постраждалої дівчинки розповіли, що рана виявилася не дуже глибокою. Собака не вкусив дитину, але наніс травми у вигляді гематоми та почервоніння. За словами бабусі, травму обробили і з психологічним станом четвертокласниці вже все добре.

Поспілкуватися з чоловіком, якого вважають господарем собаки, не вдалося. На воротах його

будинку ми помітили вивіску, що об'єкт під охороною. Ми гукали господаря, але до нас ніхто не вийшов.

Під час нашого візиту двоє чотирилапих лежали під парканом будинку, що навпроти ліцею № 5. Ми відкрили сумку, щоб дістати фотоапарат, песики нам стали махати хвостами в надії, що їх прийшли частувати чимось смачненьким. Коли відчули, що то не те, на що вони розраховували, чкурнули від фотосесії на вулицю Мазепи.

ВІННИЦЬКА ОБЛРАДА РОЗІРВАЛА ДОГОВОРИ ОРЕНДИ З УПЦ МП

Проти ворожої церкви ■ Депутати облради майже одностайно висловилися за розірвання цілої низки договорів із московським патріархатом, а також закликали Верховну Раду проголосувати за законопроект №8371. Що це змінює в короткостроковій перспективі, і які наслідки це може мати в майбутньому?

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ

Під час сесії Вінницької обласної ради 28 квітня прийняли рішення про розірвання договорів оренди майна та земельних ділянок з релігійними організаціями, що мають приналежність до росії, а саме з Українською православною церквою в єдності з московським патріархатом.

«У нашій державі — не місце колаборантам і зрадникам, які діють «під крилом» російської церкви та пропагують ідеологію ворога. Московська церква має бути заборонена! Не тільки на Вінничині, але й на всій території країни», — ось так радикально висловився про УПЦ мп голова обласної ради В'ячеслав Соколовий.

За рішення проголосували 58 із 60 депутатів (один утримався, а ще один не голосував).

Приводом для ухвалення такого рішення є «антиукраїнська та антидержавна позиція переважної більшості релігійних організацій УПЦ мп, а також непоодинокі факти колаборації з державою-окупантом». Згадаймо лишень проросійського митрополита

Тулчинського і Брацлавського Іонафана, якому наприкінці минулого року СБУ повідомила про підозру через публічне виправдовування ним російської збройної агресії проти України.

Згадане рішення означає, що обласна рада припиняє договори оренди на всю нерухомість, земельні ділянки та забороняє всьляке користування майном,

«У нашій державі — не місце колаборантам і зрадникам, які діють «під крилом» російської церкви!» — голова облради

що вважається спільною власністю територіальних громад, сіл, селищ та міст Вінницької області, з УПЦ мп та іншими організаціями, пов'язаними з нею чи росією.

На практиці це зовсім не означає, що після ухвалення рішення всі громади УПЦ мп в області водночас перестануть існувати або ж приєднаються до Православної Церкви України. Ке-

Більшість вінницьких депутатів виступили проти московського патріархату. Які наслідки для ворожої церкви це матиме, стане відомо лише після прийняття ВР законопроекту №8371

рівник Управління у справах національностей та релігій Вінницької ОВА Ігор Салецький пояснює, що прийняте рішення спрямоване на підтримку урядового законопроекту №8371 «про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності в Україні релігійних організацій».

— Законопроект вже схвалено Всеукраїнською Радою Церков та релігійних організацій. Тепер його підтримують на рівні області та закликають Верховну Раду за нього проголосувати. Лише після його прийняття, можна очікувати на зміни, — говорить Ігор Салецький. — До прийняття законопроекту депутатами можуть вноситися правки та доповнення. Враховуючи те, якими саме вони будуть, — такий закон та подальші рішення, ми в під-

сумку й матимемо.

До прийняття законопроекту відчутних змін УПЦ мп на собі вочевидь не відчуте. Вони продовжуватимуть користуватися майном громад та проводити служби у своїх храмах.

Однак, на думку Ігоря Салецького, рішення Вінницької обласної ради може суттєво спонукати релігійні громади області змінювати свою підлеглість, приєднуючись до ПЦУ. За його словами, вже зараз їхнє Управління активно проводить перереєстрацію громад, які вирішили розірвати стосунки з УПЦ мп.

— Усе культове майно, зокрема храми, належить саме громадам, а не священнослужителям. Коли віряни ухвалюють рішення про приєднання до ПЦУ, їхні церкви автоматично приєднуються з

ними, — продовжує Салецький. — Настоятелі цих церков також можуть переходити до ПЦУ, а якщо не захочуть, то їм доведеться шукати інше місце роботи.

Поза тим, під час сесії обласної ради, Вінницькій обласній військовій адміністрації рекомендували провести інвентаризацію земельних ділянок та релігійних споруд, що перебувають у державній, комунальній та приватній власності та передані в користування УПЦ мп та іншим релігійним організаціям, пов'язаним із країною-агресоркою.

— Це означає, що ми перевірятимемо, на яких підставах та в який спосіб утримуються ці об'єкти, — сказав керівник Управління у справах національностей та релігій Вінницької ОВА.

В Центрі дитячої-юнацької творчості діти грали в гру «Сім днів створення Світу»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ідею гри запропонувала церква Адвентистів сьомого дня, яка співпрацює з благодійним фондом Франкліна Грема «Сумка Самарянина». Маленькі творці пройшли шість етапів створення Світу, на сьомий пішли на відпочинок, де отримали подарунки.

Екскурсивним у навчально-розвивальному процесі була керівник гуртка вокалу Тетяна Фабіцька.

— Сім днів створення світу і ми в нашому актовому залі будемо намагатися відтворити створення світу. Ви — маленькі творці, розпочинаємо.

За Біблією першим був створений космос, згодом Бог відділив світло від темряви і стали день і ніч. У другий день було створено небо і землю. У третій день Бог відділив воду з-під неба і назвав суходіл і т.д. тільки діти не вивчали Біблію, вони грали в гру, де першим їхнім завданням було на земну кулю правильно наклеїти материк.

В завданні № 2 діти природним шляхом відділяли воду з-під землі від води над землею. Ми не описуємо весь процес, тому що завжди знаходяться діти, які хочуть повторити такий процес без участі дорослих.

Цікавим було завдання за № 3. Адаже у третій день тижня Бог звелів з'явитись на землі рослинам і деревам. Діти відгадували, який овоч чи фрукт потрапив їм під руку в закритій коробці та визначали за запахом, який мають аромат м'ята та петрушка.

На четвертий день Бог зробив два великі світила і зірки. Діти в завданні № 4 по кольорових ілюстраціях називали планети.

На п'ятий день за Біблією Бог створив істот. Гід гри читала загадки, а діти визначали, як називається птах, тварина дикої природи чи водного світу. Читаючи загадки, Тетяна Фабіцька навіть дивувалася: «Я ще не прочитала чотири стрічки, а ви вже правильно відповіли».

В завданні за номером шість розбиралися з органами людини.

І в цьому конкурсі діти проявили відмінні знання. Єдиною помилкою було, коли дівчинка років 7-ми печінку поставила в нижній частині тулуба, старші дівчатка поставили орган на місце.

Сьомий день Бог створив для відпочинку людини. Гра завершилась і діти пішли відпочивати.

Перед тим, як учасникам гри мали роздати подарунки, до дітей звернувся представник церкви

Адвентистів сьомого дня Сергій Глушенко.

Він розповів, як створюються такі подарунки. В церквах країн заходу дітям прихожан роздають порожні коробки. Діти наповнюють коробки іграшками, учнівським приладдям, речами повсякденного вжитку і всім іншим, що є у них під руками. Кожен подарунок розрахований на вік дітей і стать. Суть в тому, що подарунки для дітей України

готують діти заходу.

Ще ми запитали у Сергія, скільки вони співпрацюють з дітьми і чи їхня церква може надавати допомогу дорослим людям, які потребують її. Сергій Глушенко повідомив, що вони лише роздають подарунки за дорученням благодійної організації Сумка Самарянина. Благодійний фонд співпрацює з організаціями, які займаються волонтерством чи благодійністю.

НА ПРЕСТОЛЬНЕ СВЯТО ДО НАШОГО КОСТЕЛУ ПРИЇЗДИВ ЄПИСКОП

Духовність ■ Минулого тижня у храмі Матері Божої Доброї Ради відбулося престольне свято. Божу службу провів Леон Дубравський, єпископ Кам'янець-Подільської дієцезії. Свого часу він правив у Козятині в крихітній каплиці, поки ще не було костелу. Як пройшло свято — читайте у нашому матеріалі

ОЛЕНА УДВУД

Простора зала костелу прикрашена живими квітами. Запалюють свічки, що стоять на вітарі. До храму заходять віряни та сідають на лавки. Перед ними — книги із написом латиною «Laudate dominum». Це — збірники пісень, які виконують під час літургії. Залу заповнюють звуки органної музики. За кілька хвилин почнеться служба. А поки до трибуни виходить жінка і зачитує прохання про молитву вірян. Люди просять помолитися не лише за власне здоров'я та благополуччя, а й за мир в Україні та повернення наших захисників із війни.

Дзвонять дзвони, звучить «Радуйся, Свята Діво». Віряни підводяться з лавок. Відчиняються двері праворуч від вітаря і з невеликої кімнати, яка називається «захристія» виходять єпископ Кам'янець-Подільської дієцезії Римо-католицької церкви України Леон Дубравський та настоятель храму Матері Божої Доброї Ради Валерій Добровольський. Так починається урочиста служба на престольне свято нашого костелу.

— В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, — звертається до парафії єпископ.

— Амінь, — відповідають віряни.

— Мир з вами, — каже єпископ.

— І з духом твоїм, — відказують віряни.

— Чоловіки молодші, котрі можуть ходити на двох ногах, проходять до захристії, вбираються і будуть служити, так як треба. Вам немає чого сидіти в залі. Там повинні сидіти жінки. У нас так, як в армії, до 60 років, — жартує єпископ.

Чоловіки підводяться з лавок, йдуть до захристії, вбираються у білі сорочки, прикрашені мереживом та золотистого кольору накидки, повертаються до зали і проходять ліворуч від вітаря.

Спочатку усі разом проголошують молитву. Леон Дубравський одягає корону та сідає на єпископський трон. Віряни підходять до трибуни і читають уривки з Євангелія. Після кожної частини всі разом співають молитву. Коли читання завершується, єпископ повертається до вітаря.

— Христос Воскрес! — каже Леон Дубравський.

— Воістину воскрес! — відпо-

Хресну ходу зазвичай проводять на вулиці, але через дощ процесію довелося робити всередині храму

відають віряни.

— Сьогодні ми зібралися з вами, щоб вшанувати образ Матері Божої Доброї Ради, — каже єпископ. — Чому назвали Матір Божої Доброї Ради? Дуже часто студенти, котрі закінчують або школу, або університет, приходять у храм і питають в Матері Божої: «Матко Божа, скажи, що я маю вибрати? Я закінчив школу, чи я маю йти в подружжя, чи я маю йти лікарем, професором, чи я маю бути в монастирі священником, монахом? Вони звертаються до Матері Божої за порадою. Тому і ми з вами повинні звертатися до Матінки Божої і просити у неї поради.

Єпископ звертає увагу вірян на ікону Матері Божої Доброї Ради, що прикрашає центральну стіну храму. На образі Марія похилена головою до Ісуса. Леон Дубравський каже, що такий стиль більш притаманний старовинним іконам європейських храмів.

Єпископ запитує, хто з присутніх у залі не сповідувався. Декілька людей піднімають руки. Вони підводяться зі своїх місць та по черзі підходять до сповідальні, де на них чекає диякон, стають на коліна і сповідаються. Тим часом єпископ читає проповідь. Леон Дубравський говорить про важливість дотримання християнських догм та сповіді, адже без неї не можна брати причастя.

— Христос Воскрес! — звертається Єпископ до вірян.

— Воістину воскрес! — відповідають люди.

— Підніміть руку, хто спав. Мені завжди кажуть: «Отче, від вашого голосу хіба можна заснути? Ви мертвого розбудите», — жартує єпископ.

Після сповіді віряни повертаються на свої місця і під звуки органної музики всі разом співають Символ віри. По тому зачитують молитву-заклик до Бога, в якій моляться за мир і перемогу України, за наших воїнів, за молодь та дітей.

Єпископ, настоятель костелу та диякон готуються до таїнства причастя. Коли усі приготування завершені, перед вітарем стають єпископ та диякон. Віряни вишиковуються у дві черги. Кожному, хто прийшов причаститися, дають шматочок облатки, змоченого у вині. Це — обрядовий хлібець, який відрізняється від православної проскурки не лише зовнішнім виглядом, а й смаком. Проскурка схожа на невелику булочку. Натомість облаток — це плаский хліб.

Після причастя віряни повертаються на свої місця, стають на коліна і читають молитву з розарієм — спеціальними чотками. Остання частина святкової служби — хресна хода. Декілька дівчат проходять до захристії. Поки вони вбираються у блакитні накидки, чоловіки шикуються в колону. Дівчата повертаються до зали, стають в середину шеренги. Попереду процесії несуть хрест, прапори

Хресна хода. Попереду процесії несли Великодню свічку та хоругви — прапори храму

Поки частина вірян сповідалася, Леон Дубравський читав проповідь. Єпископ говорив про важливість дотримання християнських норм

храму та великодню свічку. По-заду процесії — єпископ. Зазвичай хресну ходу проводять на вулиці, але на заваді стали примхи погоди.

Того дня, коли у нашому костелі було престольне свято, увесь вечір йшов дощ. Тому процесію довелося робити всередині храму.

Знайомилися з лабораторіями, кабінетами, їдальнею та музеєм

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У суботу, 29 квітня, у Козятинському міжрегіональному вищому професійному училищі залізничного транспорту відбувся День відкритих дверей. Педагогічні працівники та здобувачі освіти очікували майбутніх вступників: підготували презентації професій, майстер-класи.

Як повідомляють у групі Козятинське МВПУЗТ, розпочався захід у актовій залі. Художній керівник Наталія Радько підго-

тувала із учнями-гуртківцями художньої самодіяльності сценічні номери, подарувавши присутнім позитивні емоції. Також здобувачі освіти представили дефіле професій, рекламуючи спеціальність, яку вони опановують в училищі.

Директор Андрій Стецюк під час свого виступу ознайомив абітурієнтів та їх батьків із багаторічною історією училища, з професіями, за якими здійснюється підготовка, із традиціями та досягненнями училища та побажав молоді обрати свою

професію за вподобанням для навчання

З великою зацікавленістю майбутні студенти оглянули презентаційні виставки професій, взяли участь у майстер-класах. Майстри виробничого навчання та майбутні кондитери підготували виставку кондитерських виробів та майстер-клас із декорування тістечок. Перукарі демонстрували майстерність з плетіння коси.

Присутні ознайомилися з лабораторіями, кабінетами, їдальнею та музеєм училища.

ЧИМ ЛЬВІВ ПОДІБНИЙ ДО КОЗЯТИНА

Подорож ■ Старовинні будівлі, потужні вулиці, неповторної краси храми — це все про Львів. Та, як і будь-яке місто, він також має свій зворотній бік. І в ньому ми знайшли дещо спільне з рідним Козятином. Розповідаємо, чим ці два, на перший погляд, абсолютно різні міста схожі між собою

ОЛЕНА УДВУД

Коли заходить мова про Львів, у багатьох одразу виникають асоціації з кавою, лабіринтом вузьких вулиць та красивою архітектурою. Хочеться сфотографувати ледь не кожну будівлю, бо кожна з них — це справжній шедевр. Таке враження на мене справив Львів, коли я приїхала до нього вперше п'ять років тому.

Перебуваючи нещодавно у робочій поїздки, мені довелося пожити у Львові чотири дні. За цей час я побачила інший Львів. Не очевидні речі, на які ми звертаємо увагу, коли приїжджаємо до міста на відпочинок, а те, що залишається, так би мовити, за кадром. І виявилось, що навіть місто Лева має спільні риси із Козятином.

Є І В НАС, АЛЕ МЕНШЕ

Перше, що є у Львові точнісінько таке саме, як і в Козятині, напевно вас здивує. Бо мова піде про зупинки громадського транспорту. Ні, ми зараз не про ті пережитки минулого, які залишилися козятинцям від радянської епохи. Ми зараз про сучасні прозорі зупинки, яких на все наше місто лишень п'ять штук — одна у центрі, дві на ПРБ, ще одна в районі училища і п'ята — неподалік від міського цвинтаря.

У Львові всі зупинки громадського транспорту прозорі. Принаймні на тих вулицях, де я була, мені не зустрілася жодна радянська. Усі сучасні, подібні до тих прозорих зупинок, які почали ставити у нас п'ять років тому. Щоправда, із вагомою відмінністю — у Львові на склі зупинок нанесені їх назви. Натомість у наших такого немає, та позаяк Козятин, на відміну від Львова, місто не туристичне, напевно немає такої потреби.

До речі, у Львові прозорі зупинки навіть миють. До нас ця процедура поки не дійшла. Та й перед тим, як її впроваджувати, самі зупинки треба полагодити: у тих, що на ПРБ та неподалік від цвинтаря, вже немає скляних панелей, а із зупинки в центрі міста зник дах.

ОСОБЛИВОСТІ ТОРГІВЛІ

Базар на вулиці — притаманна для Козятина риса. Колись і Вінниця мала подібну проблему, але там її владнали. Натомість у нас Ринок «Хлібодар» так і не змогли втиснути у його власні рамки, тож він поширився ще й на вулицю Василя Земляка, де вдень неможливо ні пройти, ні проїхати: на тротуарах лотки з товаром, а на дорозі не лише повно покупців, а й вантажівки, що привозять продукти. Від цих

габаритних автомобілів стає ще важче протиснутися крізь натовп. Але ринок на вулиці не лише біля Маленького базарчика. Ще є точка на кругу, та й на провулку Наумова, що веде до Великого базару, досі в базарні дні продають товар прямо на тротуарі.

Подібне я побачила і в Львові. Неподалік від вокзалу є Привокзальний ринок. А перед входом просто вздовж вулиці утворився ще один базар. Біля бордюру жіночка продає черемшу. «Взуття, взуття!», — голосно гукє ще одна продавчиня поруч. Чим вам не Козятин? Тільки вулиця не Василя Земляка, а Городецька.

АЛЕЇ

Козятинчани часто нарікають на вулицю Винниченка. У міській раді зараз мудрують над тим, як зробити організацію дорожнього руху цієї вулиці, адже і без того вузьку проїжджу частину вдень заставляють автівками, через що двом автомобілям, що рухаються назустріч, проблематично розминутися. Так само важко розминутися і пішоходам, бо на вулиці Винниченка занадто вузькі тротуари. А на деяких ділянках ще

У Львові теж є базар просто на вулиці, точно як у нас на вулиці Василя Земляка біля ринку «Хлібодар»

ї стовпи стоять просто посеред доріжки, що забирає простір і без того не широкої алеї.

Вузькі тротуари — це фішка Львова. При чому у нас на Винниченка пішохідні доріжки принаймні півтораметрові, у місті Лева трапляються навіть вузьчі тротуари. Попри це, у Львові примудряються ще й робити поруч із пішохідними зонами велодоріжки.

Є ще одна загома деталь, та це вже радше про відмінність: в історичному центрі Львова вулиці вимощені бруківкою. Це саме стоїть і на тротуарі. І на тамтешніх пішохідних доріжках немає вирв, тріщин і розломів, на відміну від тротуарів козятинських, на яких можна поламати ноги, бо асфальтове покриття на них вже давно зносилось. Хоча у Львові на тротуарі теж можна спіткнутися: часом під ногами трапляється слизька бруківка. А уявіть, як там ходити в ожеледицю.

ОДВІЧНА КОЗЯТИНСЬКА ПРОБЛЕМА

Що нас турбує ще більше, ніж вузький тротуар на Винниченка — так це вода. Цю про-

Львівський вокзал входить до 15-ки найкрасивіших вокзалів України. Козятинський теж у цьому рейтингу

блему обіцяють вирішити перед кожними виборами і з року в рік повторюється те саме: далі слів поки справа не доходить. Навесні та влітку вода з-під крана часто забарвлюється в зеленкуватий колір і має неприємний запах. Тож козятинчани змушені вживати воду бутильовану, або ж ходити з відрами до криниці.

У нас проблеми з якістю питної води мають дві причини. По-перше, вода береться не зі свердловини. По-друге, труби, по яких вона подається в наші домівки, вже давно зношені. Натомість у Львові водопровідна вода береться зі свердловин, тому за бактеріологічними показниками вона відповідає нормі. Тож у місті Лева з кранів тече артезіанська вода, в прямому сенсі цього слова, її можна пити навіть не кип'яченою. Але є свій нюанс. У Львові водопровідна вода має підвищену жорсткість. За даними дослідження, яке проводили у 2019 році на замовлення видання «Zaxid.net», у деяких мікрорайонах Львова водопровідна вода мала показник жорсткості 8,7 мг-екв/літр. Це, звісно, не перевищення санітарних норм, але така вода вважається середньої жорсткості.

Як саме на нас впливає підвищена жорсткість води, я побачила на власному досвіді: якщо декілька разів на день мити руки жорсткою водою, шкіра пересушується і з'являються задирки. Підвищена жорсткість води впливає і на волосся: воно втрачає блиск і стає дуже сухим.

ЗАЛИШКИ РАДЯНСЬКОЇ ЕПОХИ

Ми звикли до того, що Львів — це красива архітектура. Історичний центр міста занесений до світової спадщини Юнеско і чи не на кожній будівлі тут табличка, яка сповіщає про те, що споруда є пам'яткою архітектури. Але є у Львові не лише будинки, якими можна милуватися. Трапляються тут і сучасні будівлі, а також споруди доби СРСР. Саме те, чого зовсім не очікуєш побачити у Львові.

За кілька кроків від історичного центру міста я натрапила на водонапірну вежу із червоної цегли. Це не старовинна башта, як та, що

Чого точно не очікуєш побачити у Львові, так це такої водонапірної вежі. Дуже схожа на нашу на ПРБ

в Козятині на вулиці В'ячеслава Чорновола (колишня Васьковського), а звичайнісінька радянська. Таку можна побачити у нас і в районі ПРБ, і на Винниченка. На секунду здалося, що я вдома. Вибивається із загальної картини архітектурної краси і будівля Львівського державного цирку. На щастя, масова перебудова міста не торкнулася, тому архітектури часів СРСР у порівнянні з кількістю старовинних будинків у Львові зовсім небагато.

ГРУШЕВСЬКИЙ

Що ще поєднує Козятин зі Львовом — так це пам'ятники Михайла Грушевського, голові Центральної ради Української Народної Республіки, чіє фото зображене на 50-гривневій купюрі. Михайло Грушевський має стосунок як до Львова, так і до Козятина. У нас він бував проїздом, тому що його дідус із бабусею по маминій лінії мешкали в Сестринівці. А у Львові відомий український історик певний час навіть жив. Тож не дивно, що і в нас, і в місті Лева встановили монументи на його честь.

Пам'ятник у Львові зовсім не такий, як у Козятині. Там постає Грушевського вилита з бронзи. Над монументом працювало

три скульптори, а встановили його у 1994 році.

Козятинський Грушевський молодший за свого львівського колегу на десять років. Над нашим пам'ятником працював один скульптор і виконаний він із граніту.

СПРАВЖНІ РОДЗИНКИ

Наостанок ми залишили те, що поєднує Козятин та Львів у плані архітектури. Ви вже напевно здогадалися, що мова піде про наші вокзали. Обидва — пам'ятки архітектури. Обидва — унікальні, адже такої споруди більше не знайдеш у жодному іншому місті. Обидва старовинні, тому що і Козятинський, і Львівський вокзали збудували ще у XIX столітті. А ще обидва увійшли до топ-15 найкрасивіших вокзалів України. Цей рейтинг у 2021 році склав столичний мандрівник та блогер Киеслав Борщагівець.

Львівський вокзал трохи старший за наш. Його будували три роки на заболоченій місцевості. А 4 листопада 1861 року звідси відправили перший потяг, що поклато початок залізничному руху на теренах сучасної України. Натомість Козятинський вокзал зводили протягом двох років і завершили у 1899-му.

Ця руїна в селі Козятин біля траси. Люди виносять сюди сміття, наче до сміттевого бака

Біля «Червоного маркету» пофарбували лавку. Ніби й дрібниця, але приємно

Такий трамплін спорудили в парку. Але довго він не простояв

ВАРТОВИЙ НА ПОСТУ, ТРАМПЛІН У ПАРКУ ТА ПРОБЛЕМНІ ДОРОГИ

Козятин у фото ■ Періодично ми об'їжджаємо наше місто в пошуках цікавих фото. Цього разу під приціл камер потрапила лоза, що впала на тротуар, кронування дерев, трамплін у міському сквері та благоустрій біля «Червоного маркету»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Перше фото ми зробили на вулиці Горіховій. Минуло три дні після дощу, а калюжа — майже на всю ширину вулиці. Навіть важко уявити, як її обходять місцеві жителі і в дощ, і після дощу.

На вулиці Грушевського ми помітили жінку-двірника, яка підмітала тротуар і край дороги березовим віником. Цей кадр привернув нашу увагу через те, що жінка ще й дорогу «ремонтувала» — дорожний пил змیتала на купи, а камінчики і крупний пісок — у невелику яму на дорозі.

Коли вже заговорили про ями на дорогах, то варто зауважити, що в місті почали ямкові ремонти. Спеціалісти-дорожники пояснювали, що ямковий ремонт — це відновлення асфальтобетонного покриття доріг або майданчика там, де утворилися ями, вибоїни тощо і проводиться він у суху погоду, температура асфальту при гарячій укладці вирізаної ділянки не повинна бути нижчою 120 градусів за Цельсієм.

Вулиця Героїв Майдану вся в тріщинах і нерівностях. На згадній вулиці вирізано десяток карт (так називають дорожники ділянки, які потім закладають асфальтом при ямковому ремонті).

Але ямковий ремонт тут мало чим змінить ситуацію з якістю дороги. Тут треба проводити капітальний ремонт. Ямковий ремонт у таких випадках — це гроші на вітер — кажуть люди, які у свій час мали стосунок до ремонту доріг.

Про стихійні смітники ми писали не раз. Одні силами комунальників і громади ліквідовува-

— Якби ви тільки бачили, як раділи діти біля цього трампліна, — кажуть Валентини. — Їм треба зробити щось подібне

ли та їх не меншало. Іноді вони зароджуються на рівному місці. Для прикладу, працюючий господар сполов від бур'яну власний город і відніс бур'ян через дорогу вулиці Джерельної. За два тижні там виріс стихійний смітник.

А в селі Козятин ми помітили два великі стихійні смітники. Перший — неподалік від річечки, коли їхати на Вернигородок. До розвалені хати сміття зносять мішками. Другий смітник виріс у селі Козятин між провулком Крайнім і вулицею Вінницькою. Жителі мікрорайону скаржаться.

Опадів не було вже три дні, а калюжа досі не висохла. Можна тільки уявити, як вулицею Горіховою ходять люди під час дощу

— Ми кожного року, щоб не було смороду, закопуємо біля смітєзвалища дохлих котів, собак і дохлу птицю. Мусимо тих тварин і птахів закопувати, скоро прийдуть в гості внуки, як вони мають дихати чистим повітрям? — запитує пані Ліда.

В міському парку діти з плит зробили трамплін для стрибків для скейтів і самокатів. Коли під час трюку один із двоколісних розлетівся на дві частини, охочих стрибати з трампліна поменшало. Ми запитували перехожих у парку, як їм така дитяча забавка. Люди більш солідного віку казали, що той трамплін не при

місці поставили. В темну пору доби на нього можна наскочити і травмуватися.

Молодь іншої думки. Кажуть — парк до комендантської години освітлюється, а в комендантську годину там вже ніхто не ходить.

В останній день квітня трамплін у парку припинив своє існування.

— Якби ви тільки бачили, як раділи діти біля цього трампліна, — кажуть двоє козятинчанок і обоє Валентини і одна з них додає: — Їм треба зробити щось подібне. Тому що цей трамплін хтось розібрав і плити й бруківку забрали.

Вже декілька тижнів недалеко

від автостанції, що на вулиці Довженка, на тротуарі лежить звалена вітром лоза і нікому до неї немає справи.

На вулиці Пилипа Орлика біля магазину «Червоний маркет» пофарбували лавку. Ніби дрібниця, а яка приємна.

Останнє фото ми зробили в дворі вулиці Грушевського. Там на килимі знайшов собі затишок пес, який віддано охороняє спортивний майданчик. Кажуть, інколи він гавкає, коли дорогою йде хтось із незнайомих йому людей. З Рудиком ми не були знайомі, але в супроводі Петра Чорного пес сприйняв нас за своїх і не гавкав.

Вартовий на посту. Рудик віддано охороняє спортивний майданчик

Ямковий ремонт на вулиці Героїв Майдану. Тут пора робити вже капітальний ремонт

РІЧНИЦЯ АВАРІЇ НА ЧАЕС: ЗГАДАЛИ ЗАГИБЛИХ І ВШАНУВАЛИ ЖИВИХ

Не можна забути ■ Минулої середи виповнилося 37 років з дня найбільшої в історії людства техногенної катастрофи. В цей день ми висловлюємо щирі слова подяки всім, хто брав участь у ліквідації наслідків наймасштабнішої аварії людства. В нашій громаді згадали померлих і нагородили живих ліквідаторів

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Захід був запланований на 10 годину біля міської ради. Звідти колоною, у якій крім героїв-ліквідаторів було представництво міської ради та військово-цивільної адміністрації, пішли до пам'ятного знака жертв Чорнобильської катастрофи.

Поклавши квіти, ліквідатори «мирного атому», який вийшов з-під контролю, запропонували всім присутнім зробити фото на пам'ять. Цього разу на захід прийшло багато людей. Щоб потрапили всі в об'єктив, фотографувалися не біля самого пам'ятника, а неподалік від нього.

Далі на порядку денному, як і в минулі роки, було нагородження ліквідаторів. Це мало відбуватися біля пам'ятного знаку, тільки дощова погода внесла корективи в плани. Вирішили провести нагородження в основному сивочолих чоловіків у міському будинку культури.

Відкрила церемонію нагородження ведуча заходу Ольга Безпалько.

— Сьогодні ми зібралися з нагоди страшної дати. 26 квітня 1986 рік — день аварії на Чорнобильській АЕС. Ми ніколи не забудемо тієї чорної сторінки, не вирвемо її з пам'яті, адже вона залишила по собі болючий слід. Страшна катастрофа забрала життя сміливих, відважних, мужніх ліквідаторів та усіх тих, хто боровся з невидимим ворогом

і з кожною дозою опромінення наближав перемогу людини над зруйнованим реактором. Ми не маємо права забути їх величний подвиг. Ми повинні про це розповідати своїм дітям, а наші діти — своїм. Сьогодні ми зібралися, щоб згадати ті страшні події та вшанувати пам'ять загиблих, які віддали своє життя в бою з пекельним вогнем та тих, хто став ліквідатором на ЧАЕС.

Цей день об'єднав нас одною

Ми не маємо права забути величний подвиг ліквідаторів. Ми повинні про це розповідати своїм дітям, а наші діти — своїм

бідую, одними спогадами та однією надією. Отож мітинг до 37 років аварії на Чорнобильській станції оголошую відкритим, — сказала ведуча.

Пролунав наш Славень і до присутніх звернувся міський голова Тетяна Єрмолаєва, ліквідатор Ольга Зінченко, голова громадської організації ветеранів — ліквідаторів аварії на ЧАЕС та членів їх сімей Козятинської міської територіальної громади Юрій Бондарюк та переселенка з Прип'яті 1986-го року Валентина Ткач.

Міський голова Чорнобильську трагедію порівняла з великим переселенням: «Жили люди спокійно, щось вже нажили і в один

Цього разу на захід прийшло багато людей. Щоб потрапили всі в об'єктив, фотографувалися не біля самого пам'ятника, а неподалік від нього

момент їм все треба починати спочатку, вже на новому місці». Чорнобильську катастрофу вона порівняла з великою війною.

— Війна в Сирії в більшості з нас не боліла, тому що то не у нас, десь далеко. Війна в Україні нас болить, тому що це наша війна. Чорнобиль болить тому, що він наш, — сказала вона. Очільниця міста безмежно дякувала ліквідаторам за їх мужність і героїзм у ліквідації наймасштабнішої техногенної катастрофи в історії людства.

— Ми зібралися, щоб згадати про тих людей, які працювали на АЕС 37 років тому і були ліквідаторами найстрашнішої аварії людства. Будівельники, міліціонери, лікарі, військові, пожежники і багато інших спеціалістів. У всіх них була одна професія — ліквідатор, — сказав Юрій Бондарюк.

Про перші дні і години після аварії говорила жителька Прип'яті Валентина Ткач. Вона з чоловіком були працівниками станції. Жінка розповіла, що пожежники і військові навіть не знали, що їм доведеться гасити пожежу не приміщення, а покрівлю над

реактором. Згадала про військового, якого вистачило, щоб він скинув з даху покрівлі три лопати радіоактивного бруду.

Валентину з сім'єю переселили до Козятина, тільки пережила Чорнобильську катастрофу не вся її родина.

З нагоди 37-ї річниці аварії на Чорнобильській АЕС, відповідно до клопотання голови громадської організації «Ветеранів — ліквідаторів аварії на ЧАЕС та членів їх сімей Козятинської міської територіальної громади», та голови громадської організації «Козятинське міське громадське об'єднання «Союз Чорнобиль України» нагородили грамотами міської ради, із наданням матеріальної винагороди наступних членів Громадської організації «Козятинське міське громадське об'єднання «Союз Чорнобиль України»: Панаса Родюка, Олександра Шелевейстера, Василя Левчука, Раїсу Бабюк, Павла Порхуна, Леоніда Хрищенюка, Юрія Романенка, Клавдію Бондарук, Ольгу Зінченко, Миколу Машевського, Леоніда Пісоцького.

Також нагородили грамотами міської ради, із наданням мате-

ріальної винагороди наступних членів громадської організації «Ветеранів — ліквідаторів аварії на ЧАЕС та членів їх сімей Козятинської міської територіальної громади»: Івана Бородича, Миколу Варшавчука, Ігоря Корнійчука, Анатолія Кривунця, Володимира Некритого, Степана Трайдакало, Анну Морозову, Володимира Долюка, Віктора Данчевського, Григорія Полянського, Олега Покотєцького.

Нагороди ліквідатори отримали з рук міського голови і вона висловила сподівання, що ліквідатори обох організацій козятинських чорнобильців стануть одним цілим і додала, що більше 80 ліквідаторів аварії на ЧАЕС ще будуть нагороджені.

— Ми відібрали всіх ліквідаторів III категорії і вони будуть нагороджені за окремим списком, — сказала міський голова

Після завершення заходу на ліквідаторів чекав сюрприз від громадської організації об'єднання Ірини Колесник. Вона чорнобильцям вручила продуктові набори із фонду організації. Завершився захід традиційним чаюванням у кафе.

Додали світлини дев'яти Героїв: знову оновили Дошку пам'яті

ОЛЕНА УДВУД

Світлин бійців, які загинули за Україну, стає на Дошці пам'яті все більше. Нещодавно її вкотре доповнили портретами Героїв, чий життя забрала війна, розв'язана рашистами. Вісім бійців втратила Козятинська громада всього за два місяці: з 10 лютого до 16 квітня 2023 року. Ще один військовий, уродженець нашого міста, загинув ще в квітні минулого року, але довго вважався безвісти зниклим. Про його загибель стало відомо лиш цьогогоріч. Світлини дев'яти Героїв розмістили на Дошці пам'яті. Це:

Віктор Микульшин, підполковник служби цивільного захисту, заступник начальника відділу

реагування на надзвичайні ситуації Управління ДСНС України у Закарпатській області. Загинув 8 квітня 2023 року під час виконання бойового завдання у Бахмуті, що на Донеччині. Йому було 53 роки.

Олександр Шевчук, старший сержант 95 бригади 13 батальйону РПВ, навідник. Загинув 16 квітня 2022 року в бою з противником під Курульками, що на Харківщині. Йому було 42 роки.

Дмитро Хуторний, солдат, стрілець-помічник гранатометника 2 стрілецького відділення 3 стрілецького взводу 3 стрілецької роти військової частини. Загинув 20 березня 2023 року під час виконання бойового завдання у Діброві, що

на Донеччині. У Дмитра поцілів снайпер. Йому було 27 років.

Володимир Грубік, солдат, старший стрілець 1-го механізованого відділення бойової машини 2-го механізованого взводу 1-ої механізованої роти військової частини. Загинув 18 березня 2023 року під час виконання бойового завдання у Богданівці Донецької області. Йому було 42 роки.

Віктор Кравчук, солдат, водій 2 стрілецького взводу, 2 стрілецької роти військової частини. Загинув 15 березня 2023 року під час виконання бойового завдання у Бахмуті Донецької області. Йому було 53 роки.

Віталій Жуківський, стрілець-санітар 2 відділення 3 взводу

2 стрілецької роти 1 стрілецького батальйону військової частини. Загинув 10 березня 2023 року біля Невелівського, що на Донеччині. Йому було 39 років.

Мар'ян Шеремет, старший солдат мінометного взводу мінометної батареї 2 механізованого батальйону військової частини. Загинув 28 лютого 2023 року внаслідок артилерійського обстрілу рашистів біля Дубово-Василівки Донецької області. Йому було 24 роки.

Юрій Любарєць, старший солдат, старший кулеметник 1 відді-

лення 3 взводу 2 батальйону військової частини. Загинув 21 лютого 2023 року у Спірному Донецької області, коли рашисти з мінометів обстріляли позиції наших військових. Йому було 32 роки.

Володимир Протосвіцький, старший стрілець 2 мотопіхотного відділення 1 мотопіхотного взводу 2 мотопіхотної роти 59 окремої мотопіхотної бригади 9 батальйону «Вінницькі скіфи». Загинув 10 лютого 2023 року при виконанні бойового завдання на Донеччині. Йому було 20 років.

ВІН ЗАРАЗНИЙ І НЕБЕЗПЕЧНИЙ. ЯК УБЕЗПЕЧИТИСЯ ВІД КОРУ

Важливо ■ В Україні триває Всесвітній тиждень імунізації, щоб нагадати про важливість щеплень для захисту людей — а особливо маленьких дітей — від інфекційних хвороб. Козятинський лікар-епідеміолог Костянтин Захваткін розповів про хворобу та необхідність вакцинування

АНАСТАСІЯ КВІТКА

З початку 2023 року на території Козятинщини виявили один випадок захворювання на кір, захворіла мешканка Козятинської ТГ, не щеплена. В ході епідрозслідування встановили, що ймовірно випадок захворювання завізний, оскільки в термін інкубаційного періоду дитина перебувала у Львівській області. За 2022 рік також зареєстрували один випадок захворювання, захворіла дитина з Козятинської ТГ, щеплена, джерело захворювання не встановили.

— Єдиним шляхом профілактики кору та запобігання ускладнень від нього лишається проведення дітям профілактичних щеплень, внаслідок чого і виробляється імунітет до хвороби. Найбільшому ризику захворювання на кір та розвитку ускладнень піддаються не щеплені діти раннього віку. Інфікуватися на кір може будь-яка особа, яка не має специфічного імунітету, тобто та, яка не була вакцинована, — пояснює лікар-

епідеміолог Козятинського відділу контролю та профілактики хвороб Костянтин Захваткін.

Що потрібно знати про кір

Кір — гостре інфекційне, надзвичайно заразне захворювання, яке викликається вірусом кору та проявляється гарячковою реакцією, катаральними явищами, висипанням на шкірі, на слизових оболонках шік у вигляді плям. За словами Костянтина Захваткіна, вірус кору достатньо стійкий у навколишньому середовищі, при кімнатній температурі зберігається протягом декількох годин, боїться провітрювання, поширюється при кашлі та чханні хворої людини. Кір належить до числа інфекцій з дуже легким крапельним механізмом передачі і масовою сприйнятливістю.

Хворі на кір можуть бути джерелом інфекції за два-чотири дні до висипання (гарячковий період) і до чотирьох днів після початку висипання. Інкубаційний період після контакту триває 7–21 день. Початок захворювання гострий. У хворих з'являються симптоми інтоксикації, катаральні явища.

Температура звичайно висока, турбує головний біль, слабкість, нежить, кашель, виникають симптоми кон'юнктивіту. За 1–2 дні до появи висипання на слизовій оболонці шіки виникають плями, ніби посипані манною крупою. Це цінна діагностична ознака, що дозволяє поставити діагноз до появи висипу.

— Це носить назву плями Копліка. Плями існують 2–3 дні, іноді довше і зазвичай зникають з появою висипання, — пояснює лікар-епідеміолог. — Температура на короткий час знижується, потім зазвичай підвищується знов, і у хворого з'являється висипання. Перші елементи висипання

Необхідно пам'ятати, що кір зустрічається не тільки у дітей, але й у дорослих. Причому перебіг захворювання, як правило, важчий

з'являються за вухами і на обличчі, потім висипання поширюється на тулуб і кінцівки. З п'ятого дня відбувається пігментація висипання. У хворих спостерігається частий пульс, низький тиск. Обличчя стає одутловатим, слізяться очі, продовжуються виділення з носа. Висипання тримається протягом 3–4 днів, а потім зникає у тому ж порядку, що і з'явилося, залишаючи за собою пігментовані плями ділянками. Необхідно пам'ятати, що в наш час кір зустрічається не тільки

Кір — інфекційне, надзвичайно заразне захворювання. Інфікуватися може будь-яка особа, яка не була вакцинована

у дітей, але й у дорослих, причому перебігає, як правило, важче.

У більшості випадків кір перебігає сприятливо, але можливі ускладнення, які можуть з'являтися в будь-який період хвороби. До них належать: ларингіт, ларинготрахеїт, пневмонія, абсцес легень, гнійний отит, може погіршуватися слух, спостерігатися розумова відсталість, енцефаліт, гострий склерозуючий паненцефаліт, виразкове ураження слизової оболонки рота, шлунка та кишківника. Дуже небезпечний кір для вагітних жінок, оскільки може спричинити викидень чи патологічні зміни у розвитку дитини. Єдиним ефективним засобом запобігання захворювання кором є вакцинація.

— Запобігти поширеності кору можливо шляхом формування у конкретному співтоваристві колективного імунітету, — каже Костянтин Захваткін. — Колективний імунітет створює умови для того, щоб інфекційні захворювання не передавалися від одного члена колективу до іншого. Він може бути створений шляхом імунізації, а також шляхом, коли значна кількість людей із популяції перехворіє інфекційним захворюванням, і після цього в них формується стійкий пожиттєвий імунітет. Для формування колективного імунітету проти кору шляхом імунізації необхідне охоплення профілактичними щепленнями не менше як 95% населення.

Коли робити щеплення

З метою попередження спалахів кору необхідно дотримуватись календаря профілактичних щеплень. Зробити щеплення потрібно, якщо:

- Дитині виповнилося 12 місяців: не зволікайте із плановим щепленням КПК.
- Дитина старша від 1 року і ви пропустили перше щеплення: негайно надолужте його, звернувшись до вашого сімейного лікаря.
- Дитині 6 років: це час іти на планову ревакцинацію КПК.

— Ви пропустили планову ревакцинацію в 6 років — зверніться до свого сімейного лікаря, адже тільки дві дози вакцини забезпечують повний захист.

— Дитині 6 та більше років і вона не має жодного щеплення КПК — у такому разі потрібно зробити два щеплення з інтервалом не менше одного місяця.

— Ви не пам'ятаєте, чи робили дитині щеплення КПК, і не маєте документальних

підтверджень — у цьому випадку дитину також потрібно вакцинувати.

— Підлітки, що не хворіли на кір і не отримували щеплення від кору — їм також потрібна вакцинація від кору.

— Наразі в Україні триває кампанія наздоганяючої імунізації проти кору. Зробити безоплатне щеплення КПК та надолужити пропущені дози вакцини можна усім дітям до 18 років, — наголошує лікар-епідеміолог.

Довідка

Кір є вкрай заразною важкою хворобою вірусного походження. За оцінками ВООЗ, в 1980 році, до широкого поширення вакцинації, сталося 2,6 мільйона випадків смерті від кору. Незважаючи на наявність безпечної і ефективної вакцини, кір і сьогодні залишається однією з головних причин смерті серед дітей раннього віку у всьому світі. За період з 2009 по 2019 рр. протикорова вакцинація привела до зниження глобальної смертності від кору на 71%

Щоб травень радість вам приніс. Поради від лікаря

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Не зловживайте дієтами, а просто правильно харчуйтеся і це ключ до вашого довголіття. На цьому наголошує лікар-дієтолог Іван Смолич. Він завжди тримає себе в тонусі без особливих обмежень, а 12 червня йому виповниться 86. Ми зустрілися з ним і він охоче розповів про переваги здорового харчування і не тільки.

— Як підтримати організм після зимового голоду на вітаміни?

— Травень передає естафету літу. Наслідки зими часто негативно впливають на ослаблення нашого організму, особливо під час війни. В такий період наш організм потребує вітамінів і раціонального харчування. Лікарі-дієтологи в травні рекомендують

вживати салати з ранньої горюдини з додаванням олії льону, соняшникової, кукурудзяної, а ще краще олійного асорті.

Проте не варто зловживати зеленню, адже в перехідний весняно-літній період загострюються шлунково-кишкові хвороби. Тому людям, які мають схильність до таких захворювань, не потрібно забувати про профілактично-лікувальну дієту.

Після прохолодних квітневих днів, рясних дощів, зі збільшенням листової поверхні дерев, повітря насичується киснем і очищається від пилу, а земля від зимового бруду.

Дієтолог Оксана Скиталінська, лікар-фітотерапевт Борис Скачко, фармацевт Світлана Ільїна після активної зарядки рекомендують

слухати легку класичну чи приємну народну музику, або виконувати справу, яка вам до вподоби і душі.

Їжу потрібно готувати з любов'ю та радістю, розуміючи, що вона для вас і ваших найрідніших.

— Так що, коли в людини поганий настрій, то їжу краще не готувати?

— Готувати у будь-якому випадку треба, але варто пам'ятати, що поганий настрій при приготуванні їжі забирає позитивну енергію в продуктів харчування, перетворюючи їх у мертву їжу.

Пригадую старі часи, коли в закладах громадського харчування дотримувалися раціонального харчування. По вівторках та четвергах запроваджували рибні дні на перші страви. Готували рибну

юшку та інші супи, борщі з рибою.

В середу — молочний суп, каші, сирні запіканки, вареники, сирні оладки.

В п'ятницю — овочеві розвантажувальні дні. Всі страви краще недосолити. Нормою споживання солі є 5–7 грамів на добу і краще морської. А гіпертонікам краще взагалі забути про сіль.

— Яка норма води в денному раціоні людини у травні?

— Водний баланс організму в цей період має особливе значення, адже активізується діяльність організму, тому збільшується транспірація води. Людина вагою 50 кілограмів повинна вживати в день не менше півтора літра теплої негазованої води. Забудьте про газовану солодку воду — пепсі, колу, пиво. Краще вживайте

трав'яні чаї, фруктові узвари чи воду з медом.

— Трохи про весняний мед розкажіть.

— Травень дарує перший весняний мед, який має особливі лікувальні властивості. Дві-три ложки цієї смакоти в день обов'язково принесуть вам користь. Пам'ятайте народну мудрість — хто довго жує, той довго живе. Людям, як правило поважного віку, немає куди поспішати. Тому жуйте доти, поки їжа сама не побіжить у стравохід і шлунок вам подякує за це. Під час прийому їжі не читайте і не дивіться телевизор, тому що не ясно, що з екрана почуєте і як на це відреагує ваш організм. Вживайте харчі, які вам приносять радість та здоров'я.

«МРІЮ, ЩОБ ЗМІНИЛОСЯ СТАВЛЕННЯ ДО ФУТБОЛУ»

Майстер ■ Він понад усе любить футбол. Колись сам грав у махнівському «Колосі», потім — тренував жіночу футбольну команду, зараз займається з дітьми. У його змішаній команді грають і хлопчики, і дівчата. Каже, що не мріяв бути тренером, але без спорту не уявляє свого життя

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

До нас не один раз зверталися друзі досвідченого старшого тренера жіночої команди майстрів «Колос Мрія», а нині дитячого тренера Миколи Бабюка, з проханням написати про нього. Але він завжди «віднікувався» від інтерв'ю: «Так ви ж згадуєте про мене, коли пишете про футбол». Та на своє 57-річчя таки здався і перше запитання до нього: стати тренером, то була мрія чи так вийшло?

— Все почалося з дитинства. Всі хлопці були закохані у спорт, — розповідає тренер. — Спорту як такого в селі не було, то хлопці всі хотіли копіювати з телевізора. По телевізору транслювали спортивні передачі. Я грав у хокей, а майданчики для хокею заливали самі. До цього у нас був професійний підхід. Ми бачили, як лід готують по телевізору і хотіли, щоб лід на нашому майданчику був такої ж якості. Коли була якась тріщина, ми відразу її заливали, лід був ідеальним і блищав, як дзеркало.

Я любив стояти на воротах. У мене і досі зберігається воротарська амуніція. В магазинах амуніції для хокеїстів не було, а для воротаря — взагалі не було мови. Через дорослих знаходили спеціалістів, хто б міг зробити захисну маску. Зараз це навіть смішно, а тоді плата була прийнятна і символічна — пляшка горілки. Тільки від дітей таку плату не всі брали. Ключку воротаря можна було купити в райцентрі, але простіше було її вирізати в лісосму-

зі, валянки в кожній хаті були. У мене був вибір — футбол чи хокей, футбол переважив.

— А зимою крім хокею чим ви займалися?

— Зимово риболовля, лижі, весна прийшла — в хокей вже не можна грати, а в футбол — ще рано, граємо у хокей на траві м'ячиком. Зараз у таке ніхто не грає, а цікава була гра. В хокей на траві грали, поки не підсохне, а тоді вже починали грати у футбол. Турніри були цікаві, вулиця на вулицю, куток на куток, село на село.

Стати тренером не мріяв. За натурою я любив чомусь навчитися у когось, а те, чого навчився, сам хотів передати іншим. Другу дуже сподобалося, що у мене виходить точний удар через себе. Я йому показав, як треба бити. Я від природи був гравцем, про яких кажуть, що з м'ячем народився. Мама казала: жени корову пасти, а я м'яч беру з собою у сітку і дорогою ногою набиваю його.

— Ваше дитинство в Махнівці пройшло?

— У мене тато з Перемоги, а мама — з Махнівки. Влітку часто їздив до бабусі і дідуся по лінії тата. Коли став старшим, більше літніх канікул проводив у Махнівці, тому що у Махнівці було більше спортивних змагань. Але їх було недостатньо для спортивного розвитку молоді. Я був ініціатором, щоб написати в газету «Советский спорт» і «Спортивну газету». Нами ніхто не займався, все організовували самі. Після того,

як приїхав журналіст, то почали проводити турніри на першість шкіряного м'яча.

Я вдячний своєму першому шкільному тренеру, великому прихильнику футболу Віктору Глушаку. Потім моїми тренерами були Олександр Чорний та Володимир Синяк.

Імпульс розвитку спорту в нашому районі почався при Геннадію Дубенкову. А мені було запропоновано посаду інструктора по спорту. Тодішній голова колгоспу Микола Єдинач виділив гроші на футбольні сітки і запитав мене: тобі в армію коли?

— На цю весну йду, — кажу йому. В армії пограв за військові частини, які виступали в чемпіонатах своїх областей. Коли повернувся з армії, у нас вже була команда «Колос». «Колос» брав

«Стати тренером не мріяв. За натурою я любив чомусь навчитися у когось, а те, чого навчився, сам хотів передати іншим»

участь на першість області. Тоді в районі було 6–8 сильних команд і у нас були команди, які грали у першій і вищій лізі чемпіонату району й області. Наші спортсмени брали участь у спартакіадах і крім футболу розвивали і інші види спорту. В спорті навіть була конкуренція. Вершина досягнення нашого «Колоса» — кубок області. У фіналі ми перемогли «Авангард» з Ладжижина. Потім розвалився союз. Всі обіцяли, що будемо розвивати спорт, і за рік весь ентузіазм погас і підтримка пропала. Союз розвалився і до спорту не доходять руки.

— Як завершилась ваша кар'єра як гравця?

— Кар'єра завершилася в грі з Баром, але це вже зовсім інша історія. Під час гри порвалися колінні зв'язки. Операцію зроби-

Микола Бабюк: «Хочу, щоб мої дівчата мали змогу грати на хорошому рівні. Щоб вони могли далі розвиватися»

ти обіцяли, але не давали ніякої гарантії.

— У вас є мрія відновити команду майстрів «Колос» Махнівка?

— Поки у мене мрія — перемога над ворогом. А ще я хочу, щоб мої дівчата мали змогу грати на хорошому рівні. Тобто перспективних я хочу запропонувати тренерам з хорошою тренувальною базою, де спортсменка буде мати змогу далі розвиватися. З іншої сторони я не хочу вгробити футбол, який у нас є. Я білою задрістю задрізу тренерам, у яких є підтримка з боку підприємців чи меценатів. Тренер дає результат, але результату не буде без підтримки людей підприємницької діяльності. Чим краща підтримка — тим кращий результат. Якщо меценат живе футболом, він буде підтримувати команду, тренера, допомагати розвивати спорт. Підприємець нічим не зобов'язаний перед командою. Але якщо він хоче, щоб у громаді розвивався спорт, він має розвитку спорту допомагати.

Зараз у нас грає три перспективних дівчинки. За ними вже полюють тренери з кращою матеріальною базою. А я сподіваюся, що у нас може бути база не гірша, але спортсменкам треба рости.

Ми спілкуємося з тренером

«Левів» Русланом Гуменюком. Він також працює на перспективу гравців, тобто підготовлених гравців віддає у футбольні академії з хорошою матеріальною базою.

У мене зараз 5 спортсменів, які їдуть у «Карпати» на перегляд. Пройде хоч один, це нормально. Талановиті діти повинні рости. У тренера з гіршими умовами для тренувань перспективна молодь буде переростати.

Мені не вистачає для плідної роботи тренера з Глуховець Ковалю. Хочеться, щоб скоріше росіянців вигнати з нашої землі.

— Як склалася доля гравців, які виступали в чемпіонаті України?

— У нас була дуже хороша команда за підбором виконавців. Всі вони без роботи не залишилися. Хто пішов грати за інші команди майстрів, хто поїхав грати за кордон. Є наші спортсменки, які перейшли на роботу у Махнівську сільську раду.

— А які у вас є побажання?

— Хочу, щоб була перемога, мирна Україна. Хотілося, щоб здоров'я не підводило. Потенціал є, а здоров'я інколи бракує. Хочу, щоб змінилося ставлення до футболу, тоді й буде результат. Ми були на змаганнях у Сосонці, а там спортивний зал відповідає всім європейським міркам.

Вечір пам'яті Віталія Михайловського у гімназії № 9

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Другого травня минув рівно рік, як випускник гімназії № 9 Віталій Михайловський загинув на полі бою.

— Нерідко в небесній височині можна побачити, як раптово, немов одірвавшись, падає зоря і згорає блискавично, не встигаючи долетіти до землі. Люди вважають, що зірка, яка падає — це раптово обірване чиесь життя. Так і зірка Віталія Михайловського спалахнула на небосхилі, яскраво горіла його добрими вчинками, гідними подвигами та й погасла, — казала ведуча вечора пам'яті Віталія Михайловського у гімназії № 9 Анастасія. Її колега Олександр додав: «Маленький Віталій ріс спокійним та слухняним, в ранньому віці залишився без батьків. Батька він взагалі не пам'ятав, а смертельно хвора

мама відвезла сина в Козятин на виховання бабусі.

Свою шкільну дорогу Віталій розпочав у 1995 році у Вінниці, а в 2001 році він був зарахований до 6 класу школи № 9.

Поділилася своїми спогадами кума Віталія Марина Панченко:

— Для нашої сім'ї Віталій був дуже близькою людиною. Для мого чоловіка був як брат, був душею компанії, завжди усмінений і на позитиві.

Багато теплих слів сказала про Віталія його подруга дитинства Оксана Аврамчук. У дитячі роки вона називала Віталія Вітосом.

— Вітос — мій друг дитинства. Ми росли з ним з пелюшок, постійно були разом, гралися, то в стрільки, то ляльки, будували халабуду, на вогні пекли картоплю. Потім у кожного з нас почалося доросле життя, але ми й далі дружили та підтримували

одне одного і допомагали.

Дружина Віталія Ірина розповіла, що ще зі школи за ним закріпився позивний «Вітер». Він таким був, завжди веселим, ніколи не сидів на місці і завжди рухався вперед.

— Він був добрим чоловіком і найкращим батьком для нашої донечки Валерії. Коли почалася війна, він написав мені, що під Києвом завершив навчання і тепер знає, як нас захищати. Віталій був задоволений, що підписав контракт. За пару днів до того обстрілу він написав мені, що о 4 ранку рашисти готують по них обстріл. «Прошу тебе, бережи дочку, а я зроблю все можливе, щоб ви були в безпеці».

В кінці свого слова дружина Віталія подякувала керівництву школи за пам'ять про Віталія.

Після спогадів про Віталія присутні подивилися відео, змонто-

ване з фотографій Героя.

— Я дякую можливо за своє життя, за ваше життя цій дитині, яка поклала своє життя, щоб ми могли тут сидіти, що ми на своїй землі, що ми у своєму кабінеті. Я дивлюсь на ті фотографії, що ми у цій школі. Він грає в теніс так, як хтось міг із вас грати на перерві. Діти сьогодні вийшли і розповідають вірші. Він так само розказував вірші на якомусь святі... — говорила завуч гімназії з навчально-виховної роботи Лариса Матейчук. — Я щиро вклоняюся всім воїнам, вклоняюся родині Віталія. Я не можу сказати тримайтеся, тому що триматися потрібно за щось. Єдине, за що можна триматися, це за пам'ять, що ви були з цією людиною. Я низько вам вклоняюся, можливо хотілося сказати більше, але ви розумієте, емоції переповнюють. Директор гімназії Олег Заїчко:

— Сьогодні говорити важко. Думалось, що ця війна на кілька днів... Сьогодні вже 433 день, як Україна воює. Кожен день гинуть молоді хлопці. Ми віддаємо крашних, тому що до війни їх ніхто не готував, вони зробили свій вибір йти захищати Україну. І Віталік був один із перших, хто пішов захищати нас... Я дякую родині за те, що ви весь час були з ним і підтримували його. Вам дуже важко і важко Валерії, тому що вона ще зовсім маленька. Вона підросте і їй завжди цього батька буде не вистачати.

Доньці Героя, Валерії на вечорі пам'яті на згадку про школу, в якій навчався батько, подарували м'яку іграшку.

Вже на дворі дружина Віталія Ірина і своячка автора статті сказала: «Я заплакана, бо зворушила. Я не надіялася, що у школі так пам'ятають про Віталіка».

ДВА ЗОЛОТА, БРОНЗА, УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНОМУ ТУРНІРІ

Здобутки ■ «Леви» гостювали у Вінниці, футболісти «Колоса» Махнівки змагалися в Романівці. З Літина повернулася чемпіонами області серед ОТГ команда Глуховецької громади. Ветерани футболу привезли до нашого міста кубок за перше місце із Ружина. Розповідаємо про спортивні досягнення земляків цього тижня

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У Вінниці проходив Міжнародний дитячий турнір із футболу, Utmost Cup. У турнірі брали участь 32 команди з багатьох міст України. Зарубіжні команди на турнір не приїхали через бойові дії в Україні. Честь нашого футбольного краю відстоювали козятинські «Леви». На цьому турнірі дев'ятирічні-десятирічні «левенята» здобули дві великі перемоги. Перша — що команда не обласного центру потрапила на турнір такого рівня. Друга перемога — вони виграли у минулорічного володаря трофею і вище них фінішували в підсумковому протоколі. Наші «Леви» змагалися на полях Палацу дітей та юнацтва три дні і вибороли почесне 10 місце.

Ще один дитячий колектив

«Колос» із Махнівки в останній день квітня брав участь у Всеукраїнському турнірі «Юні таланти» вікової групи 2010–2011 років народження в Романівці (Бердичів). Крім «Колоса» в змаганнях брали участь дві команди з Бердичева, «Viva Cup» (Хмельницький), «Академія футболу» (Одеса) та інші. В груповому етапі «Колос» показав такі результати: ДЮСШ «Колос» — СК «Бердичів-2» перемога 1:0, «Колос» — «Дюфк» (Гнівань) бойова нічия 1–1, «Колос» — «Viva Cup» Хмельницький 4:1.

Півфінальна зустріч «Колос» та СК «Бердичів-1» переможця не виявила. Гра завершилася нулями на табло. По пенальті рахунок 3:2 на користь господарів. У грі за третє місце «Колос» зіграв вничью з житомирською командою 1:1, по пенальті «Колос» пе-

реміг житомирян з рахунком 2:0 і завоював бронзові нагороди.

Ще минулої суботи в місті Літині відбулися фінальні змагання чемпіонату Вінницької територіальної організації ВФСТ «Колос» із футболу серед чоловічих команд територіальних громад Вінниччини на підтримку Збройних сил України «З Україною в серці, з вірою у ЗСУ!»

У фіналі брали участь команди Ямпільської, Глуховецької, Іллінської та Шаргородської територіальних громад.

Окрасою фінальної частини чемпіонату стала гра між командами Глуховець та Ямпіля. Адже саме у цьому поєдинку вирішувалася доля володаря головного трофею. З різницею в один м'яч перемогу здобули глухівчани.

Переможці та призери турніру отримали медалі та кубок за зайняте місце, а всі гравці турніру отримали комплект спортивної форми, футзальні м'ячі та рюкзаки.

Передбачили організатори чемпіонату призи для кращих у номінаціях.

Кращим бомбардиром було визнано Олександра Козюка (Глухівці). Кращий гравець — Сергій Батиршин (Ямпіль). Кращий воротар — Максим Білаш (Іллінці).

За підсумком чемпіонату перше місце виборола команда Глуховецької сільської територіальної громади. Друге — у Іллінської

Чемпіон області серед ОТГ команда Глуховецької громади

МТГ. Третє — Ямпільська МТГ.

Після повернення переможців турніру додому, ми запитали у лідера атак команди Глуховець Олександра Козюка, яким видався для них фінал чотирьох?

— У фіналі грали сильні команди. Десь може трохи легше було грати з командою Шаргорода. Кожна з команд була достойна фіналу.

— Олександр, вас визнано кращим бомбардиром турніру. Скільки ви забили на цьому турнірі м'ячів?

— Ой, я своїх м'ячів не рахую, для мене головне — командний результат, — сказав Олександр Козюк.

У неділю, 30 квітня, у спортивному комплексі «Ружинський»

відбувся турнір між командами ветеранів Козятина, Попільні та Ружина. За регламентом змагань у деяких командах допускалися молоді гравці. Першими зіграли ветерани Ружина та Козятина. З рахунком 1:2 перемогу здобули гості. В наступному матчі ружинці зустрілися з командою Попільні. В цьому матчі сильнішими були господарі майданчика — «Медик» (Ружин). У третій грі команда Козятина з рахунком 2:1 перемогла футболістів Попільні. Як завжди, футболісти-ветерани дуже бережно ставляться до гравців команди суперника. Після фінального свистка гравці дякують своїм візаві за коректну гру на майданчику та дякують воїнам ЗСУ за можливість проведення подібних турнірів.

Американська бойова техніка 80 років тому в Козятині

БЛОГ

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ, ДИРЕКТОР МУЗЕЮ ІСТОРІЇ МІСТА КОЗЯТИН

Зброя та військова техніка, яку отримала Червона армія по ленд-лізу, активно застосовувалась у бойових діях в Козятині. Зокрема, у своїх спогадах генерал-лейтенант бронетанкових військ Микола Кирилович Попель наводить приклад використання американського бронетранспортера М-2.

28 грудня 1943 року, коли в Козятині йшов запеклий нічний бій, члену Військової ради армії М. К. Попелю знадобилося прорватися на північну околицю міста до головних сил. У М. К. Попеля був командирський бронетранспортер М-2. За спогадами генерала, «бронетранспортер вискочив на окраїну і остановився у дорожці. Я вуну із полевой сумки карту, отстегнул компас и взялся определять местонахождение. Дорога безлюдна. Но вот на ней появилось пятнышко, которое быстро выросло. Машина мчалась в город. На всякий случай я кивнул бойцу у пулемёта. Легковая машина приближалась. На обоих крыльях развевались флажки немецкого командного состава. Метров за тридцать машина резко затормозила. На землю выскочили... немецкие автоматчики. Морозною предутреннюю тишину пронзила длинная пулеметная очередь. Четверо немцев свалились на снег. Мы подбежали к машине. Трое были убиты, четвёртый агонизировал. Из машины с поднятыми руками вылез невысокий плотный человек с бобровым воротником...» (Н. К. Попель Танки

повернули на запад. — М.-СПб.: Terra Fantastica, 2001.) Як пізніше з'ясувалося, в полон потрапив великий гестапівський чин, зондерфюрер СС.

Протягом 1943 року американські танки М4А2 «Шерман» потрапляли на фронт в малих кількостях — в складі бригад або полків, що, як правило, не давало ленд-лізовським машинам проявити себе на полі бою належним чином. Однак до кінця 1943 роки кількість «Шерманів» в СРСР значно зросла. Перше велике з'єднання Червоної армії, озброєне цими машинами, взяло участь у Корсунь-Шевченківській битві в січні 1944 року. І саме Козятин став відправним пунктом, звідки радянські військові частини стали активно використовувати американські танки.

В грудні 1943 року на околицях Наро-Фоминська та Кубінки, що під Москвою, був сформований 5-й механізований корпус Червоної армії. На озброєння цього військового з'єднання поступило 143 американських танки «Шерман» та 25 канадських танків «Валентайн». Вітчизняних танків у корпусі майже не було — всього 4 танки Т-34 та один КВ. Після короткої підготовки 5-й механізований корпус був відправлений в розпорядження 1-го Українського фронту.

11 січня перші частини стали прибувати на станцію Козятин. Основні сили корпусу прибували в Козятин до 21 січня, але через недостатню кількість виділеного транспорту все його майно вивантажувалося аж до 6 лютого 1944 р.

Після вивантаження, з Козятина танки одразу ж мали здійснити 85-кілометровий

марш по обледенілих дорогах, покритих шаром снігу глибиною 20–30 см. Освоювати нову техніку радянським танкістам доводилося на ходу. Гусениці легко буксували, а для подолання підйомів і спусків дорогу доводилося засипати піском. Надалі для підвищення прохідності танків М4 А2 використовувалися колоди і гілки. Через погану прохідність танків, а також брак колісного транспорту, частини 5-го механізованого корпусу розтягнулися від залізничної станції Козятин до села Селезенівка (суч. Сквирський район Київської обл.). В подальшому для кращого зчеплення командування бригади рекомендувало встановлювати на траки «Шерманів» шпори. Вже з 16 січня танкові частини, озброєні «Шерманами» та «Валентайнами» вступили у бойові зіткнення з німецькими військами і брали участь від початку Корсунь-Шевченківської битви до її кінця.

Радянським танкістам «Шерман» сподобався. Танк отримав прізвисько «емча» (від позначення М4 А2) і головною перевагою «Шермана» вважався комфорт для роботи екіпажу, що вигідно відрізняло М4 А2 від радянського Т-34. Адже в останньому дуже складно переміщатися, навіть коли танк просто стоїть. Радянські танки робилися, що називається, на живу нитку, оскільки заздалегідь передбачалося, що довго вони не проживуть. Про зручності екіпажу або довжину міжремонтного пробігу ніхто не думав, так само як і про легкість управління і простоту ремонту. Ні генерали, ні конструктори не замислювалися над тим, що всі ці показники

також впливають на живучість танка і його екіпажу. Все гналися за кількістю танків, а не за якістю.

М4 А2 мав дуже велике бойове відділення, в якому боеприпаси були розміщені так, що заряджаючому було легко їх діставати. Тому і скорострільність досягала 6–8 пострілів у хвилину. Крім того, у «Шермана» були відмінне приладове забезпечення і прекрасна радіостанція. В цілому машина була конкурентоспроможна, тому і здобула повагу радянських танкістів. Командувач бронетанковими і механізованими військами Червоної армії, заступник наркома оборони, маршал бронетанкових військ Яків Федоренко у березні 1946 року писав: «Із наявних в даний час на озброєнні Червоної Армії зразків танкової техніки слід виділити американський середній танк «Шерман» М4 А2 з артилерійським озброєнням у вигляді 76,2-мм гармати великої потужності і канадський легкий танк «Валентин» МК-9 з 57 — мм гарматою обмеженого відкату...Зазначені зразки танків вигідно відрізняються від вітчизняних легкістю управління, значно підвищеним ресурсом міжремонтного пробігу, простою обслуговування і поточного ремонту і при цьому їх озброєння, бронювання і рухливість дозволяють вирішувати весь набір завдань, висунутих бронетанкових сил...» В рамках ленд-лізу СРСР отримав більше 4 тисяч танків М4 А2 «Шерман» та 2 тисячі танків МК-9 «Валентайн».

Автор статті земляк, історик, пошуковець і краєзнавець Олександр Целецький.

НАКОПИЧУВАЛЬНІ ПЕНСІЇ: ЩО ЦЕ І КОЛИ ЇХ МОЖУТЬ ЗАПРОВАДИТИ?

Пенсійні зміни ■ У Верховній Раді зареєстрували законопроект про загальнообов'язкове накопичувальне пенсійне забезпечення. Розбираємося, що він передбачає? Чому таку систему пропонують та наскільки реальне втілення цієї реформи під час війни?

НАТАЛІЯ КОРПАН

Перехід на накопичувальні пенсії в Україні — це те, про що не перший рік говорять українцям. Цьогоріч 17 квітня майже півсотні народних депутатів зареєстрували у Верховній Раді черговий законопроект щодо запровадження накопичувального пенсійного забезпечення.

ЩО ПЕРЕДБАЧАЄ ЗАКОНОПРОЕКТ?

Детальніше про те, як саме запропонували побудувати систему пенсійних накопичень у законопроекті №9212, нам розповіла радниця Української асоціації адміністраторів пенсійних фондів Тетяна Сальнікова. Вона має 20 років досвіду у сфері пенсійних накопичень в Україні.

— Накопичувальна система працює наступним чином: за людину сплачується внесок не в «загальний котел», а на її особистий рахунок в накопичувальному пенсійному фонді. Ці гроші інвестуються і заробляють прибуток. Коли людина виходить на пенсію, то отримує все, що накопичила таким чином за трудове життя. Внески можуть здійснювати роботодавці, держава, і сама людина. В різних країнах обирають різні комбінації вкладників, — пояснює Тетяна Сальнікова.

Ось основні параметри, як запропонували побудувати систему пенсійних накопичень у законопроекті №9212:

■ Учасниками системи будуть всі працюючі люди, віком до 55 років.

■ Внески на особистий пенсійний рахунок людини сплачує роботодавець і держава на паритетних засадах. Так, роботодавці сплачуватимуть 1% у 2023, 1,5% у 2024, 2% у 2025 роках від розміру заробітної плати працівників.

ЩО ЦЕ ЗМІНЮЄ?

— Не буде додаткового фінансового навантаження на людей та бізнес. Роботодавці сплачуватимуть накопичувальні внески за рахунок відповідного зняття ЄСВ. Людина не зобов'язана, але за власним бажанням може сплачувати внески зі своєї зарплати на добровільній основі. Держава стимулює добровільну сплату внесків: перераховує лю-

дині на особистий рахунок бонус у розмірі 100% внеску людини. Загальне обмеження на співфінансування внесків від держави — 3% від розміру середньої заробітної плати на рік, — розповідає експертка. — Для ефективного впровадження таких стимулів варто застосувати механізм автозапису громадян із правом відмови за зразком кращих світових практик. Ускладнена процедура укладення договору добровільної участі, яка наразі виписана в законопроекті, може звести нанівець бажання людини добровільно сплачувати внески.

Як пояснює Тетяна Сальнікова, Кабмін створить державний Уповноважений накопичувальний фонд, який працюватиме за однаковими правилами з недержавними накопичувальними фондами. Він зберігатиме пенсійні накопичення людей, які не визначаються з вибором установи для своїх накопичень, або які оберуть його свідомо.

ПЕНСІЙНІ НАКОПИЧЕННЯ ІНВЕСТИВАТИМУТЬСЯ

За словами фахівчині, законопроект передбачено, що людина самостійно приймає ключові рішення стосовно своїх пенсійних накопичень:

- обирає, де накопичувати;
- може перевести свої накопичення з однієї установи в іншу, якщо щось не подобається;
- може залишити пенсійні накопичення у спадок;
- може скористатись ними до настання пенсійного віку для лікування або при набутті інвалідності (1, 2 групи).

— Пенсійні накопичення інвестуватимуться, а не «лежатимуть на рахунку». Кожен учасник системи пенсійних накопичень буде інвестором своєї країни і отримуватиме від своїх інвестицій дохід, — пояснює Тетяна Сальнікова. За словами радниці Української асоціації адміністраторів пенсійних фондів, законопроект передбачає три види виплат:

- довічні пенсійні виплати, як основний вид;
- одноразові виплати (спадкоємцям у випадку смерті учасника, на лікування важких хвороб, травм, поранень, у випадку настання інвалідності);
- виплати на визначений

В Україні сьогодні є перший рівень пенсійної системи — солідарна. За всіх, хто зараз офіційно працює, роботодавці сплачують Єдиний соціальний внесок (ЄСВ). І з цих коштів держава виплачує пенсії тим, хто зараз є пенсіонером

строк (не менший за 10 років), які людина може обирати за певних умов.

КОЛИ УКРАЇНЦІ МОЖУТЬ РОЗПОЧАТИ НАКОПИЧЕННЯ ПЕНСІЙ?

Чому накопичувальна пенсія потрібна та коли вона може стати реальною у прямому ефірі нацмарафону також пояснювала міністерка соціальної політики України Оксана Жолнович.

— Накопичувальна пенсія потрібна, тому що ми розуміємо, що у нас збільшується кількість пенсіонерів. І вже відчутно, що люди хотіли б мати свої рахунки та самі більш оперувати тими вкладками, які вони вносять. Це є певний запит, і я впевнена, що

Законодавство, що передбачало перехід до трирівневої пенсійної системи, ухвалили ще у серпні 2003 року

нам потрібно розпочинати роботу в цьому процесі. А от щодо набирання чинності самим законом, то мова йде спочатку про інфраструктуру, — говорить міністерка. — Для того, щоб повноцінно запустити накопичувальну пенсію, нам потрібно створити державний накопичувальний банк. Бо знову ж таки, за оцінками соціологів, ми бачимо, що він потрібен, бо переважна більшість довіряє саме державним банкам.

Хоча надалі, як вона пояснює, в систему зайдуть і приватні структури. Тобто у людей буде вибір, куди вкладати та як інвестувати свої кошти.

— Але спершу потрібно побудувати цифрові системи збору та адміністрування, щоб це

було дешевше і швидше для кожної людини. Це потрібно й для того, щоб люди бачили рух коштів і так далі. І на це потрібен час. Як мінімум рік, щоб повноцінно це запустити. Отже, саме ухвалення Закону та його старт виконання не означає, що завтра зразу почнуть збирати кошти, — каже вона. — Спочатку потрібно зробити підготовчі дії, а на це також потрібен час. Тому треба вже сьогодні про це думати та ухвалювати. Треба вибирати моделі, і рухатися принаймні з інфраструктурою.

ЯК НИНИ В УКРАЇНІ ПРАЦЮЄ СОЛІДАРНА СИСТЕМА?

В Україні сьогодні є перший рівень пенсійної системи — солідарна. Як пояснює Тетяна Сальнікова, солідарна пенсійна система працює так: за всіх, хто зараз офіційно працює, роботодавці сплачують Єдиний соціальний внесок (ЄСВ). І з цих коштів держава виплачує пенсії тим, хто зараз є пенсіонером. Каже, така система могла забезпечити нормальні пенсії, коли було багато працівників і значно менше пенсіонерів.

— А в сьогоднішніх реаліях солідарна пенсійна система вже ніколи не зможе забезпечити гідний рівень доходів літнім людям. Народжуваність падає, тривалість життя зростає, тому працюючих людей стає менше, пенсіонерів — більше, податків працюючих людей не вистачає на пенсії літнім людям, — розповідає вона. — Це проблема не лише України, але і переважної більшості розвинених країн світу. Але в переважній більшості розвинених країн світу, окрім солідарних пенсій, є накопичувальні. Й людина в літньому віці отримує доходи з декількох джерел.

За словами експертки, такі країни завдяки пенсійним накопиченням не лише дали людям гідні пенсії, але і забезпечили економіку внутрішніми інвестиційними ресурсами.

— Ще до широкомасштабного вторгнення росії у нас кількість тих, хто працює та за кого сплачується соціальний внесок, зрівнялася з кількістю пенсіонерів. Тому зібраних коштів на пенсії вже не вистачало. Для того, щоб люди отримали навіть ті 3-4 тисячі гривень пенсії, держава має виділяти додаткові кошти з Державного бюджету. Активні бойові дії лише прискорюють та поглиблюють ці виклики, — говорить фахівчиня. — На додачу до низької народжуваності та старіння, ворог вбиває наших людей активного віку. Частина українців, які рятуються від війни за кордоном, не повернуться, а це переважно діти та люди працездатного віку.

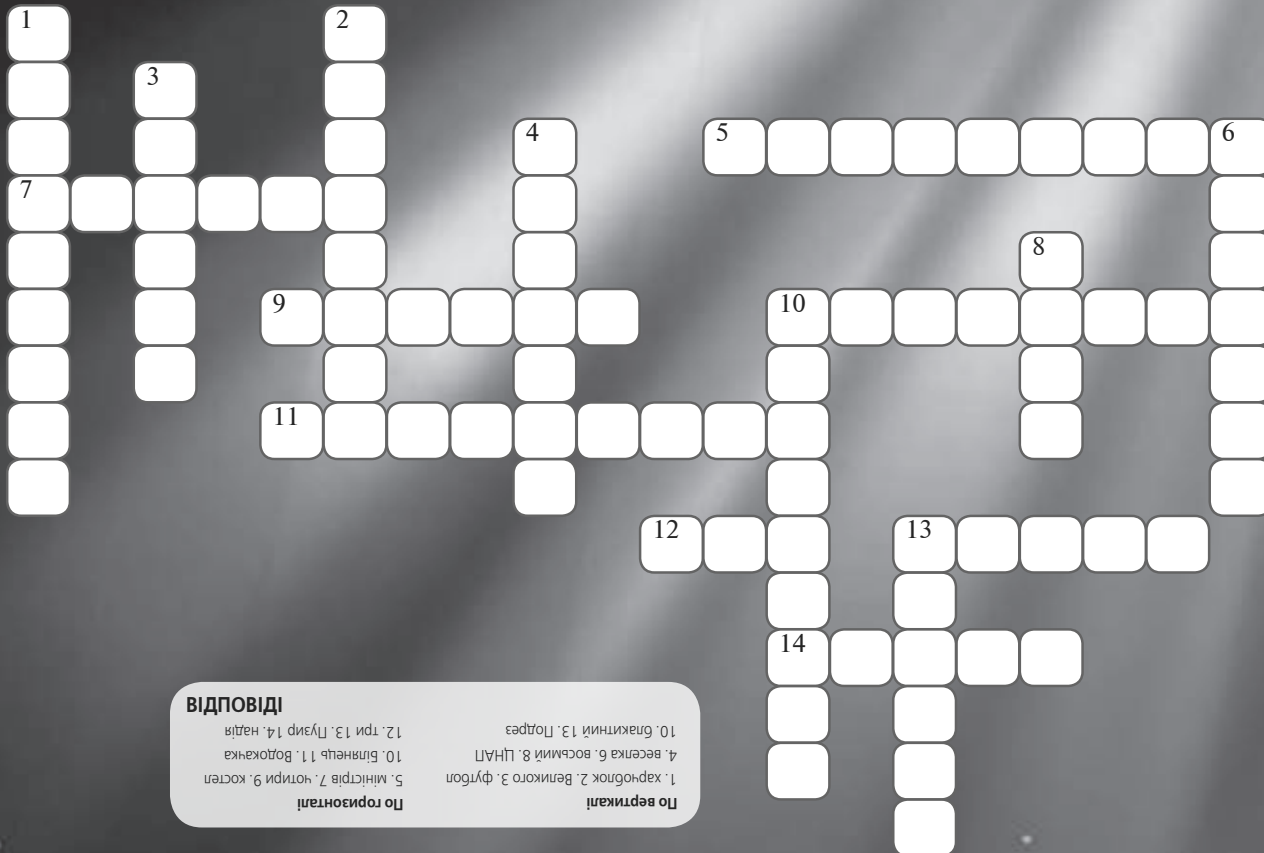
Так, як пояснює Тетяна Сальнікова, посилюючись на результати моніторингу Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, лише 17% українців, які виїхали до країн Європи, старші за 60 років. Лише 13% планують повертатись до України найближчим часом, а 87% мають ті чи інші сумніви щодо повернення.

— До демографічних проблем додалися економічні. Третина українців, які мали роботу рік тому, залишилися без роботи зараз. А половина з тих, у кого є робота, знизили зарплату. Такі дані дослідження «Рейтингу». Це означає — менші солідарні пенсії. Люди втрачають стаж, а менші зарплати — це менші внески і, відповідно, нижчі пенсії. Це те, що на додаток до демографічних викликів робить критично необхідним наявність пенсійних накопичень у кожного, — підсумовує вона.

Кросворд «Опорний ліцей»

По вертикалі

- 1 Що ремонтували в опорному ліцеї з літа 2021 до січня 2022 року?
- 2 Вулиця, на якій розташований навчальний заклад, носить ім'я Володимира ...
- 3 Спортивна гра, у яку грають на полі за будівлею опорного ліцею
- 4 Що намальоване на сходах, які ведуть до центрального входу в навчальний заклад?
- 6 Опорний ліцей — наймолодша школа Козятина. Коли її відкрили, був тисяча дев'ятсот вісімдесят ... рік
- 8 У 2013 році четверту школу об'єднали із ліцеєм. А що зараз у приміщенні, де раніше був ліцей?
- 10 Колір, у який пофарбовано будівлю опорного ліцею
- 13 Прізвище першого директора четвертої школи

ВІДПОВІДІ

По вертикалі: 1. харчоблок 2. Великого 3. футбол 4. веселка 5. міністри 7. чорний 9. кошен 10. близький 8. ЦНАП 12. ігри 13. під'їзд 14. лінійні

По горизонталі

- 5 В опорному ліцеї є учнівський уряд. Він складається із президента, прем'єр-міністра, секретаря та п'яток ...
- 7 Який був номер цього навчального закладу до того, як він став ліцеєм?
- 9 Релігійна споруда, розташована неподалік від опорного ліцею
- 10 Прізвище директорки опорного ліцею
- 11 Біля опорного ліцею є водойма. Як її називають місцеві?
- 12 Скільки поверхів має будівля опорного ліцею?
- 13 Один із наших міських голів навчався у цій школі. Як його прізвище?
- 14 Опорний ліцей має свій Гімн. Приспів звучить так: «Ти наша пісня, ти наша мрія, і проростає, і квітне ...»

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА

запрошує

майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовку

м.Козятин, пров.Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

БЕНЗОКОСИ

Запчастини • Ремонт
Гарантія • Кредит

БЕНЗОПИЛИ

м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а
(р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») 098-26-141-61
м-н «Фортуна», вул. П. Орлика, 14
(навпроти книжкового м-ну) 067-732-94-19

ЩОТИЖНЯ ПРИЙМАЄ

ЛІКАР З ВІННИЦІ

Ю-МЕД вул. Винниченка 4/3
www.u-med.com.ua

ВСІ ВИДИ УЗД ТА АНАЛІЗІВ
КОНСУЛЬТАЦІЇ
ПО ГІНЕКОЛОГІЇ

Лицензія №845 від 26 серпня 2016р.

Тільки за попереднім записом за телефонами: (098) 708-55-20 (073) 708-55-20

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

ПОСЛУГИ АРБОРИСТА

- Зрізка аварійних дерев
- Кронування
- Обрізка плодівих дерев
- Розбір частинами з записуванням

(+38) 063 792 34 18

Продам поросята 14-18 кг. 063-801-10-62

Курчата домашні, три тижневі.
097-327-27-34, 063-293-14-23

Куплю равлики. 063-75-80-634

Продам недорого бджолосім'ї, можливо з вуликами. 067-131-62-95

Продам теличку 10 місяців молочної породи на корову. 096-014-35-24

Продам поросят 6-7 місяців, годували без біодобавок. 068-617-64-22

Продам бджолосім'ї.
068-47-92-916, 097-68-64-107

Продам козу терміново в хороші руки. 096-525-59-64, 068-547-70-90

Продам телицю тільну 6 місяців та теличку малу, с. Блажіївка. 067-193-31-36

Чистимо та поглиблюємо КРИНИЦІ

Копасмо вигрібні ями

Доставка кілець

Працюємо в будь-яку пору року. Якість гарантуємо!

068-564-10-90

ОРЕНДА, ПОСЛУГИ

МІНІ - ЕКСКАВАТОРА

Виконання всіх видів земельних робіт. Розрахунок готівковий та безготівковий. м. Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН САМОСКИД

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

Виконую зварювальні роботи. 067-786-29-90

ПРОДАМ

- Бджолосім'ї. 068-47-92-916, 097-68-64-107
- Буряк кормовий 5 грн/кг., японський део-магнітофон Soni та 200 касет-500 грн., двері праві, капот до ГАЗ-52, січкарню з електроприводом 5000 грн., сидіння від легкового авто під мотоблок, підводу 100 грн., картоплю дрібну. 097-255-51-60
- Велосипед «Україна» в гарному стані. 068-515-68-28
- Велосипед BTWIN Rock rider 340, відмінний стан, привезений з Європи. 063-280-43-28
- Велосипед підлітковий 2500 грн., велосипед на 5-6 р., 1200 грн., велосипедик малий-коляска 800 грн., коляска зима-літо сіро-зелена 2000 грн., ліжечко дерев'яне 3000 грн. 093-798-99-08
- Дрова ясен рубані, макуху соняшникову. 067-369-13-23

Таксі "ТУР"

097-534-86-43
063-896-14-28 Андрій

Доріжки овальні нові, телевізори Soni, Samsung б/в, стіл комп'ютерний з монітором + процесор + клавіатура б/в., клітка для папуг кольорова з приладами нова, двері металеві з коробкою б/в, люстра ковка. 097-643-40-14

Зерно кукурудзи, пшениці, на посів ячмінь, овес, тюки ячмінки малі. 098-587-31-69, 067-429-73-29

РемПобутТехніка

Ремонтуюмо та обслуговуємо

- Холодильники
- Пральні машини
- та ін. побутову техніку

097-12-31-915, 097-12-31-918, 093-600-28-28
Підвальне приміщення суду

- Зерно пшениці, ячменю, соя. 067-193-31-36
- Зерно та картоплю. 097-249-16-15
- Картоплю велику та посадкову різних сортів, можлива доставка. 097-354-76-54
- Картоплю велику. 093-485-06-41
- Картоплю домашню велику та насінюву 5 грн/кг., велика кількість. 097-409-57-27

РОБОТА

На роботу потрібен бармен-офіціант, р-н училища. 097-759-18-66

РЕМОНТ

Майстер на годину, послуги електрика, сантехніка, встановлення побутової техніки, збір меблів. 093-190-80-33

- Картоплю дрібну 12 відер. 096-192-68-08
- Картоплю дрібну. 097-463-35-82
- Картоплю велику, вугілля. 098-555-54-31
- Картоплю мілку. 093-767-14-26
- Картоплю ранню посадкову різних сортів 5 грн/кг., з доставкою. 096-717-97-88
- Коляску дитячу Evenly BabyHit 2 d 1, колір сіро-голубий, гарний стан, пилосос Samsung. 096-971-34-46
- Кроватку дитячу з матрацом, швейна машинка «Подольськ», мойка для кухні нержавійка, банки 3 л., 0,5 л., велосипед «Україна б/в. 063-629-25-09
- Куточок м'який диван та два розкладних крісла в гарному стані. 093-586-43-88
- Монітор LG до комп'ютера, сварочний апарат, бензопилку, велосипед спортивний, все в робочому стані. 068-334-79-56
- Морозильна камера «Горенія», б/в в гарному стані. 073-463-37-02, 097-916-44-09
- Пасіку. 096-567-48-75
- Пшеницю, овес. 097-577-26-86
- Пшеницю, ячмінь. 067-591-76-52
- Ролет на ринку «Хлібодар», бензогенератор, вод. насоси, зарядне 12v, ванну, бочки 200 л, каструлі н/ж 40, 60, 80 л., станок для сверління. 068-216-34-20
- Телевізори Soni, LG, Samsung 2 шт., Schneider, робочі в доброму стані. 063-048-42-63
- Холодильник в робочому стані. 063-387-79-60
- Цеглу б/в цілу та половинки. 063-392-93-20, 098-974-29-35
- Шафу терміново, нову для одягу. 098-597-08-78, 093-596-41-56
- Яйця гусячі інкубаційні, картоплю велику та посадкову. 067-271-52-14, 097-056-07-06
- Ячмінь, пшеницю. 098-833-05-27

НЕРУХОМІСТЬ

- 1-кімн квартири, ціна 12500. 068-705-46-65

- 1-кімн. кв., 30 кв. м., в одноповерховому будинку, центр міста з частковими зручностями. 063-819-47-69
- 1-кімн. кв., терміново, центр, 5 поверх, інд. опалення, евро балкон та вікна. 063-492-06-05
- 1-кімн. кв., центр міста з ремонтом. 093-023-97-46
- 2-кімн. кв., терміново, центр. 050-853-06-35
- 3-кімн. кв., 2 поверх, середня, інд. опалення. 093-704-31-57
- 3-кімн. кв., 64 кв. м., другий поверх, інд. опал., ремонт, р-н училища. 093-704-31-57
- 3-кімн. кв., вул. Грушевського 23, площа 70,2 кв. м., третій поверх. 063-736-46-87
- 3-кімн. кв., вул. Грушевського 23, площа 70 кв. м., третій поверх. 063-736-46-87
- 3-кімн. кв., терміново без ремонту, інд. опалення, центр. 093-281-53-98
- 3-кімн. центр, середня без ремонту, 4 поверх, 62 кв. м. 093-704-31-57
- Будинок 80 кв. м., с. Козятин, город 15 сот., з усіма зручностями, ванна, туалет, гараж, літня кухня, сарай, колодязь, фруктові дерева. 097-628-48-13, 073-058-41-21
- Будинок м. Козятин, вул. Пролетарська, зем. ділянка 6 сот. 097-916-44-09, 073-463-37-02
- Будинок на дві квартири з прибудинковою зем. ділянкою 11 сот., господарські будівлі, вул. Ярослава Мудрого 157. 067-966-05-48
- Будинок новий 100 кв. м., інд. опал., частковий ремонт, облаштоване підвір'я, р-н училища. 093-704-31-57
- Будинок новий на дві половини, євроремонт, 20 сот. зем. ділянки, р-н «Поле Чудес». 093-704-31-57
- Будинок с. Дерганівка. 097-258-69-38
- Будинок терміново с. Іванківці, госп. будівлі, криниця, гараж, газ, 38 соток землі, торг. 098-515-50-23

Пішов з життя член хору "Прометей" Симоненко Володимир Остапович

Співак, соліст, поет...
Добра та мудра людина, великий життєлюб.
Товариші по хорі люблять його і пам'ятають.

Вічна пам'ять.

Керівник хору "Прометей" Гарнага В. Й.

- Будинок цегляний інд. опал., 30 соток зем. ділянка, с. Козятин. 093-704-31-57
- Будинок цегляний, інд. опалення, вул. І. Франка, зем. ділянка 6 сот. 093-704-31-57
- Дачну ділянку в кооп. «Вишенька», або здам в оренду. 099-176-57-05, 066-497-02-38
- Ділянка 41 сот., з господарськими будівлями та фундаментом 13 x 14, вул. Подільська 114. 063-829-40-45
- Ділянку під будівництво 25 сот., вул. Чайковського, газ по вулиці, світло підключено. 098-515-50-23
- Зем. ділянка 5 сот., в центрі міста, біля малого базару. 093-704-31-57
- Кімнату в гуртожитку, р-н ПРБ зі зручностями та меблями. 093-704-31-57
- Частину будинку 36 кв. м., центр, інд. опал., без ремонту, гараж. 093-704-31-57
- Частину будинку, центр, вул. Стуса, дві кімнати, веранда, кладовка, пічне опал., металевий гараж, старий сарай, криниця, погріб, без ремонту. 093-632-24-12, 068-548-59-98, 050-436-37-15
- Частину будинку, центр, пічне опалення, сарай, вул. Стуса. 093-704-31-57

АВТОМОТО

- Chery Amulet 1,6, газ-бензин 2008 р., ходова зроблена, сів-поїхав, терміново. 067-302-07-95, 067-838-81-21

передплати газету РІА КОЗЯТИН онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА

RIA

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

42⁰⁰

Кокосовий батончик без цукру Cocosnut Bar 50 г

69⁰⁰

Замінник цукру Green Leaf Солодка Стевія (1:4) 100 г

310⁰⁰

Вітаміни для діабетиків Doppelherz® Aktiv, 30 шт

58⁰⁰

Жувальні ведмедики без цукру Damel gummy bears, 100 г

53⁰⁰

Печиво галетне BakerBee з виноградним соком, 90 г

600⁰⁰

АКЦІЯ! Глюкометр NEWMED NEO + 50 тест-смужок

87⁰⁰

Декстроза Mivolis Traubenzucker mit Magnesium, 100 г (30шт)

125⁰⁰

Пластир еластичний фіксуєчий Omnifix Elastic 5 cm x 10 m

2850⁰⁰

Сенсор моніторинга глюкози FreeStyle Libre

30⁰⁰

Кекс STEVIA шоколадний без цукру

100⁰⁰

Ланцети універсальні Microlet, 25 шт

ЗАМОВЛЯЙТЕ НА:

saharokshop.com

+ 38 066 249 67 87

АНЕКДОТИ

— Ех, кумо, відкрили б в нашому мікрорайоні спортзал, ми б точно спортом зайнялися!
— Ага! Вже секс-шоп відкрили... і що?!!

Прокинулась уранці від будильника о 6.30, а спати страшенно хочеться. Десь чула, що якщо на 20 секунд сильно замружити очі, а потім відкрити, то спати хочеться значно менше. Замружила. Відкриваю — 10.27. І справді, спати хочеться менше...

Син пише матері з Африки: «Дорога мамо, поки я був у відрядженні, Марійка народила мені сина! Каже, що народився він білим, але в неї не було молока, його годувала негритянка і він почорнів...»
«Дорогий синку! Коли я тебе народила, в мене теж не було молока, тебе годувала корова, але роги в тебе виросли тільки на 33 році життя...»

Чоловік, п'яний як чіп, приходить додому о третій ночі. Його зустрічає дружина з качалкою в руці:
— Ти знаєш, котра зараз година?
— Ні.
— Так ось тобі одна година, — приказує дружина, б'ючи його качалкою. — Ось друга, а ось третя. А тепер іди спати.
Чоловік, чухаючи потилицю, каже: — Добре, що я хоч не о дванадцятій прийшов.

Вчора виправ джинси. Тепер в мене є чисті джинси, чистий телефон і невеликий досвід у відмиванні грошей.

— Ти майбутня медсестра?
— Лікар.
— Ого, я би зайшов на огляд до такого лікаря:)
— Я сказала лікар, а не ветеринар.

Терапевт:
— У вас високий тиск. Вам потрібно відмовитися від коньяку і кави.
— Зрозумів. Переходжу на горілку і томатний сік.

Мій приїхав з відрядження...
То в шафу зазирнув, то балкон

обшарив. Я лежу і посміхаюся. Шукай-шукай... Я сама перший день вдома.

Куме, ви холодцем будете закушувати?
— А з чого холодець?
— З ноги.
— З чиєї ноги?
— Зі свинячої.
— З лівої чи з правої?
— Йой, куме, ви знов про політику починаєте?

Викладач — викладачеві:
— Але й студенти мені попалися тупі! Пояснюю теорему — не розуміють. Пояснюю вдруге. Не розуміють! Втретє пояснюю. Сам вже зрозумів. А вони не розуміють...

Дружина народжує руду дитину і благає акушера щось придумати, тому що в роду рудих не було. Лікар викликає чоловіка і запитує:
— Секс із дружиною як часто? Той:
— Ну... раз на 2 місяці...
Лікар:
— Ну ось і помилуйся, що ти своїм іржавим хрином наробив!

У травмпункті. Лікар:
— Що ви пам'ятаєте, перед тим як втратили свідомість?
— Куди, к@рва, по помитому...

— Яка пора року вам найбільше подобається?
— Та в суботу... будь-яка!

— Кумо, ти що будеш пити, може Hennessy?
— Та ні, куме, я надаю перевагу Samogonnessi!

Чоловік приїжджає з риболовлі — повний рюкзак риби. Дружина у захваті:
— Ось це улов!
Чоловік, стомлено:
— Так, трясця, горілку вдома забув...

Молодий адвокат приходить до свого батька — старого адвоката і радісно каже:
— Батьку! Я виграв справу, яку ти вів 20 років!
Батько йому відповідає:
— Дурень ти, синку! Завдяки цій справі я годував вас 20 років...

ГОРОСКОП

ОВЕН
На перший план можуть вийти питання кар'єри, хоча вам хочеться відпочити, поїхати за місто, влаштувати пікнік. Не виключено, що нові обставини можуть змусити вас переробляти готовий проект.

ТЕЛЕЦЬ
Цього тижня настає сприятливий період, щоб щось змінити та спробувати нове. Зараз не той момент, коли варто плисти лише за течією. У середині тижня ви матимете шанс відчутти смак перемоги на особистому фронті.

БЛИЗНЮКИ
Реалізувати вдасться навіть найсміливіші плани, які здавалися недосяжними. Цього тижня значно зросте ваш творчий потенціал, життєва енергія, оптимізм, працездатність та інтуїція.

РАК
Ці дні можуть принести багато проблем та непорозумінь тим, хто не схильний думати про наслідки своїх дій. До вихідних багато просянеться, і ви відчуєте, що успіх близький.

ЛЕВ
Не варто сліпо довіряти думці інших людей, краще прислухайтеся до власної інтуїції. Чим надійнішим буде ваш тил, тим ефективніше обіцяє бути реалізація задуманого.

ДІВА
Перша половина тижня дозволить впоратися з багатьма проблемами, що накопилися і наболіли. Друга, навпаки, буде не надто вдаюю. Плани загрожують різко змінитись, не виключено, що вам не вдасться вирушити в подорож.

ТЕРЕЗИ
Тиждень обіцяє порадувати вас приємними подіями. У вихідні дні добре б приділити більше часу близьким людям. Вибирайтесь у гості, на концерт, відвідайте виставку, або хоча б на прогулянку.

СКОРПІОН
Якщо ви бажаєте досягти результатів, потрібно діяти, хоч і м'яко, але дуже наполегливо. Втім, проблеми, які заважали вам жити, вирішаться самі собою. Займаючись улюбленою справою, ви можете знайти втрачену гармонію.

СТРЕЛЕЦЬ
Займіться збиранням інформації, не соромтеся консультуватися у спеціалістів. Спробуйте використати ситуацію, що склалася, собі на благо. Через зайву зануреність у робочі проблеми ви ризикуєте не помітити деякі важливі дрібниці.

КОЗЕРІГ
Роботи буде багато, причому найрізноманітнішої, тому одне з важливих завдань цього тижня — реально співвіднести ваші можливості з обсягом справ. Більше довіряйте своїм відчуттям, вони вас не обдурять.

ВОДОЛІЙ
Цього тижня варто зайнятися коригуванням особистих стосунків. Плануйте важливі зустрічі на середину тижня. Чим активніше ви вестимете переговори, тим більшого успіху досягнете.

РИБИ
Час сприятливий для кар'єри та вирішення важливих справ. Бажано не наполягати і не виявляти егоїзм, а враховувати інтереси членів сім'ї. Друга половина тижня може вимагати від вас дипломатичності.

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ RIA Козятин

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

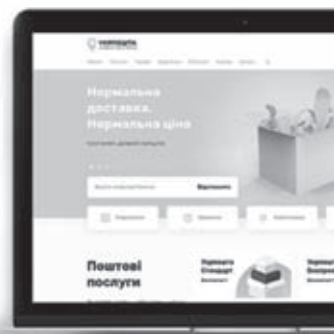
1 місяць — 51,60	6 місяців — 309,60 грн
3 місяці — 154,80 грн	12 місяців — 619,20 грн

Передплатний індекс **91531** Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ				
	GISMETEO	SINOPTIK	METEEO	
ЧЕТВЕР 4.05	 +16 +10	 +19 +9	 +16 +8	
П'ЯТНИЦЯ 5.05	 +16 +6	 +14 +8	 +9 +5	
СУБОТА 6.05	 +11 +1	 +12 +7	 +8 +2	
НЕДІЛЯ 7.05	 +11 +2	 +11 +4	 +5 +1	
ПОНЕДІЛОК 8.05	 +12 +2	 +13 +3	 +7 +3	
ВІВТОРОК 9.05	 +14 +4	 +14 +4	 +8 +3	
СЕРЕДА 10.05	 +12 +8	 +20 +9	 +14 +7	